ഭാഷാപോഷിണി 1122-23

പുസ്തകം 13 ലക്കം 3

3L
Rb5ന്ന211, N1110.
N22.13.3
186722

ரெஜிஸ்தர் எம். 916.

ஸ்ரீ:

வேதாந்த தீபிகை

சென்னை ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபையின்
வேதாந்த விசாரம் செய்யும்

ஓர் மாதாந்தரத் தமிழ் பத்திரிகை

டாக்டர் ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர், பி.ஏ., பி.எல்.,
பத்ராதிபர்.

ஸ்ரீநிவாஸ ராகவ அய்யங்கார் எம். ஏ.
ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபையின் கார்யதர்சி.

2 JUN 1923

ஸபையின் 1922—1923 ௵ நவம்பர் ௴

ஸம்புடம் 13.] துந்துபி ௵ மார்கழி ௴ [ஸஞ்சிகை 3.

1. பத்ராதிபரின் குறிப்புக்கள் 85
2. புஸ்தக விமர்சம். ... 93
3. ஸம்ப்ரதாய ப்ரவசன ஸபை. ... 94
4. மதத்துக்குத் திரும்புகிறவர்கள்
ஸ்ரீரங்கம். எம். எஸ். க்ருஷ்ணமாசார்யர், .. 96
5. விம்ஶோபஷத்ரய தாத்பர்யம் ... 96
6. பகவானை யொழிந்த வஸ்துவுக்கு உரியதல்லாமை. ... 101
7. மதஸ்தாபக மசோதா. ... 103
8. ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபை .. 106
9. பன்னிரண்டாவது வார்ஷிக மஹாஸங்கம். ... 110
10. ஸ்ரீரஹஸ்த்ரய ஸாரார்த்த ஸங்கிரஹம். ... 117

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபை கார்யதர்ஸியால்
ப்ரசுரம் செய்யப்பட்டது.

மதராஸ்: கலாரத்னாகரம் அச்சாபீஸ்.

வர்ஷசந்தா ரூ. 3—0—0] [ஸஞ்சிகை 1 அணா 4.

அறிக்கை.

பத்திரிகைக்கு விஷயங்கள் கடிதங்கள அனுப்புவதும் கட்டணம் கட்டுவதும் விலாஸமாறுதல்கள் அறிவிப்பதும் மற்றெல்லா விஷயங்களும் " ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸித்தாந்தஸபையின் காரியதர்சி 2/11, ஆதியப்பமுதலி தெருவு, புரசைவாக்கம் வேப்பேரி போஸ்டு சென்னை. N. C." என்கிற விலாஸத்திற்கு அனுப்பவேண்டும்.

தைமீ முதல் சந்தாவரவுகளை தீபிகையில் பிரசுரம் செய்வதை நிறுத்த உத்தேசித்திருக்கிறது. ஆதலால் தீபிகாபிமானிகள் மணி ஆடர் ரசீதுகளையே சந்தாவரவுக்கு அத்தாக்ஷியாக வைத்துக்கொள்ளும்படி பிரார்த்திக்கப் படுகிறார்கள்.

தீபிகைக்கு விஷயம் அனுப்புகிறவர்கள் கிருபைசெய்து எழுத்தை ஸ்பஷ்டமாக எழுதும்படிக்கும், கூடியமட்டில் தமிழ் பாஷையையே உபயோகப்படுத்தும்படி விடும். ப்ரமாணமாய் எடுக்கும் ஸம்ஸ்க்ருத வசனங்களுக்கு கூடவே தமிழ் மொழிபெயர்ப்புச் சேர்த்தும், ஸௌகர்யப்பட்ட இடங்களில் இப்பிரமாணங்களைக் கீழ்க்குறிப்புகளாக (foot notes) எழுதி அனுப்பும் படிக்கும் பிரார்த்திக்கப் படுகிறார்கள்.

ஸபையின் 7 - வது சட்டம்.

ஸபையின் வருஷத்திய சந்தா முதல் வகுப்பு சந்தாதாரர்களுக்கு 5 ரூ யும், இரண்டாவது வகுப்பு சந்தாதாரர்களுக்கு 3 ரூபாயும்; அவை புதிதாய்ச்சேருபவர்களுக்கு சேருவதற்காக அனுப்பும் மனுவுடனும் மற்றவர்கள் ஸபையின் பிரதி வருஷ ஆரம்ப முதல் இரண்டாவது மாத முடிவுக்குள்ளாகவும் செலுத்தவேண்டும். சந்தாவைச் செலுத்த வேண்டிய காலம் கடந்து 3 மீ வரை சந்தா செலுத்தப்படாவிட்டால் அந்த சந்தாதாரர்களின் பெயர்களை ஸபையின் நிர்வாஹஸபையார் நீக்கிவிடலாம்.

*   *   *   *   *   *

12 - வது சட்டம்.

ஸபையின் வருஷம் ஒவ்வொரு வருஷத்திலும் அக்டோபர் மீ முதல் தேதி முதல அடுத்தவருஷத்திய ஸெப்டம்பர் மீ 30-ம் தேதியுடன் முடிவு பெறும்.

ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸித்தாந்த [illegible]

வேதாந்த தீபிகை.

பத்ராதிபர்:—டாக்டர் ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர், பி.ஏ., பி.எல்.

காரியதர்சி:—பி. ஆர். [illegible]

ஸம்புடம் 13.] துந்துபி வரு மார்கழி மீ [ஸங்கிகை 3.

[illegible] 1923

" [illegible]
[illegible] "

[[illegible] 1-83.]

பத்ராதிபரின் குறிப்புகள்.

பகவத் ஸந்நிதிகளில் திவ்யப்ரபந்தங்கள் அநுஸந்திக்கப்படுவது மிகவும் புராதனமான ஸம்ப்ரதாயம். ஸ்ரீஆராவமுதன் ஸந்நிதியில் ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் இவற்றை முதலில் அறிந்து அதன்பிறகு அக்காலத்திலேயே மறைந்து போய்விட்டனவோ வென்றிருந்த தமிழ்மறைகளை மஹாப்ரயாஸத்தினால் கண்டெடுத்து ஒழுங்குபடுத்தித் தாம் [illegible] முன்போல் பாடும்படி உபகரித்தருளினார் என்பது ப்ரஸித்தம். திருமங்கையாழ்வாரே திருநெடுந்தாண்டகம்பாடி ஸ்ரீரங்கநாதனைப் ப்ரார்த்தித்து பகவானுடைய திவ்யாஜ்ஞையை முன்னிட்டு [illegible] திருநகரியிலிருந்து எழுந்தருளப்பண்ணி மார்கழி [illegible] ப்ரதானமான திருவத்யயநோத்ஸவத்தை உபக்ரமித்தருளினார் என்பதும் ஸம்ப்ரதாயஜ்ஞர்களுக்குத் தெரிந்த விஷயம். ஸ்ரீபாஷ்யகாரரும் பூர்வர்களுடைய மார்க்கத்தை அவலம்பித்து ப்ரவர்த்தனம் செய்தருளினது ' [illegible] ' (உடையவருடைய திவ்யாஜ்ஞையானது மேல்மேலும் அபிவ்ருத்தியடையட்டும்) என்று நாளதுவரையில் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அநுஸந்தித்துவரும் உபகார ஸ்ம்ருதி

18622
1923

பூர்வகமான ப்ரார்த்தனையினாலேயே விளங்கும். ஆனால் இந்த ஸம்ப்ரதாயத்தை ஆக்ஷேபிப்பவர்கள் முற்காலத்திலுமிருந்தார்களென்பது, ஸ்ரீதேசிகன் ஸுமார் 650 - வர்ஷங்களுக்குமுன் க்ருஷ்ணமிச்ரர் என்னும் அத்வைதியை வாதத்தில் வென்று ஸ்ரீரங்கநாதன் ஸந்நிதியில் திவ்யப்ரபந்தானுஸந்தானத்தையும் ஆழ்வார்களுடைய ஆராதனத்தையும் மீண்டும் நிலைநிறுத்தினார் என்னும் வ்ருத்தாந்தத்தினால் தெரியவருகின்றது. எனவே விபரீதக் கல்வியும் விபரீதஸம்ஸர்க்கமும் நிரம்பிய இக்காலத்தில் க்ருஷ்ணமிச்ரரைப் போன்றவர்கள் பலருண்டென்பதற்குச் சந்தேஹமேயில்லை. ஒரு வித்யாஸம் மாத்திரம் உண்டு. க்ருஷ்ணமிச்ரர் சாஸ்த்ரஜ்ஞர்; மற்றோர்களுடைய ஸதஸ்ஸில் தமது பக்ஷத்தைவாதிக்க ஸமர்த்தர்; அப்படியே செய்தவர், இக்காலத்தவர்களோ வென்றால் இந்த நிர்பந்தங்களுக்குத் தாங்கள் கட்டுப்பட்டிருப்பதாக நினைப்பதில்லை.

* * * * * *

திவ்யப்ரபந்தங்கள் ஏனையதமிழ்ப் புத்தகங்களைப் போன்றதன்று. இவை பரிசுத்தமான வைதிகமதத்தை அநுபவரூபமாக வெளியிடுமவை. இவை பக்திரஸம் மேலிட்ட வெறும் காவ்யங்களல்ல. வேதம், ஸ்ம்ருதி, புராணம், இதிஹாஸம் முதலியவற்றின் ஸாரங்களைத்திரட்டித் 'தொண்டர்க்கமுதுண்ண' க்கொடுக்குமவை. பாசுரங்கள் அநேகவிடங்களில் உபநிஷதாதிகளுக்கு ப்ரதிபதங்கள் மாதிரியிருப்பதைக் காணலாம். ஸ்ரீதேசிகன் 'அந்தமிலா ஆரணங்கள் நாலாய் நின்ற வதன் கருத்தை யாழ்வார்கள் ஆய்ந்தெடுத்துச் செந்தமிழாலருளிச்செய்தார்கள்' என்பதைப் பல ப்ரகாரங்களில் எடுத்துக்காட்டி, அவை வேதாந்தத்தின் ஸூக்ஷ்மார்த்தங்களை அறிய உபகரிக்கும் ப்ரகாரங்களையும் பஹுப்ரதேசங்களில் விளக்கியருளியிருக்கிறார். ஆனது பற்றியே ஸம்ப்ரதாயக்ரமத்தில் சிக்ஷைபெறுகிறவர்களுக்கன்றித் திருவாய்மொழிகள் தமிழ்ப் புலமைமாத்திரம் உடையவர்களுக்கு அறிவுறுமாவதில்லை. 'ஸாஷாதீதிஃ ஹ்ருஶஹ்ஸா ஸஹவதி வஙநாஜ' என்றபடியே பகவானைப்பற்றிப் பேசும்பாஷை எதுவும் பெருமை வாய்ந்ததென்பதும் ஸித்தம். இவ்விஷயத்தை ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு விரித்துரைக்க வேண்டுவதில்லை.

* * * * * *

இந்த டிஸம்பர் மீ 2-ம் தேதி வெளியான ஹிந்துப்பத்ரிகையில் மாஜி ஹைகோர்ட்டு ஜட்ஜு ஸ்ரீமான் டி. வி. சேஷகிரி அய்யர் எழுதியுள்ள வ்யாஸத்தில், ப்ருந்தாவன க்ஷேத்ரத்தில் ஸ்ரீ. உ. வே. கோவர்த்தனம் ஸ்ரீரங்காசார்ய ஸ்வாமி நிர்மாணம் செய்திருக்கும் ஸ்ரீரங்கநாதன் ஸந்நிதியைப்பற்றித் தாம் கொண்ட அபிப்ராயங்களை வெளியிட்டிருக்கிறார். அய்யரவர்கள் உயர்ந்த பதவியிலுள்ளவர்; வைதிகர், பகவத் பக்தியுமுள்ளவர். ஆதலால் இவரு

ருடைய உக்திகளைப்பிறர் ஆதரிப்பதும் ஸஹஜம். அவற்றில் சிலபாகங்களை ஸங்க்ரஹிக்கின்றோம்:—

“ப்ருந்தாவனம் சென்றதும் க்ருஷ்ணபக்தியினாலும் க்ருஷ்ணன் திருவடி ஸம்பந்தம்பெற்ற அந்த க்ஷேத்ர ஸந்நிவேசத்தின் அழகினாலும் பரவசரான அய்யரவர்கள் ஷை பகவத் ஸந்நிதியைக்கண்டதும் திடுக்கிட்டார்! இம்மாதிரி அநுபவம் அவருடைய ஆயுளில் இதற்குமுன் உண்டானதில்லை! கோவிலின் கம்பீரமான தோற்றமே இதற்குக் காரணமாயிருந்தது! ('........ which by its very magnificence repelled me in a way which nothing in life has done') கோவர்த்தனம் ஸ்வாமி, தாம் வைஷ்ணவராக்கிய ஜைநப்ரபுவின் ஏராளமான த்ரவ்யத்தைச் செலவிட்டுத் தென்தேசத்தியது போன்ற ப்ரும்மாண்டமான கோவிலைக்கட்டி பூஜகர் புரோஹிதர் பரம்பரைகளை ப்ருந்தாவனத்தில் நிலைக்கச்செய்துவிட்டார்! ப்ரபந்தங்களும் தீர்த்தமும் சடகோபமும் துளஸியும் இங்கும் வந்துவிட்டன! க்ருஷ்ணபகவானுடைய பரமாத்மிக அம்சம் (His spirit) ஜன்னல் வெளிச்சமில்லாத இருட்டறையில் சிறைபட்டுவிட்டது! (கர்ப்பக்ருஹத்தின் வர்ணனைபோலும்—பத்.) ஆழ்வாராதிகளுக்கு ஸந்நிதிகளிருக்கின்றன. ஸ்ரீராமாநுஜருக்கும் ஒரு மூலை கிடைத்திருக்கிறது! கோவிலைக்கட்டுவித்த கோவர்த்தனம் ஸ்வாமிக்கும் கூட ஒரு ஆலயமேற்பட்டு அவருடைய திருநக்ஷத்ர உத்ஸவம் 20-நாள் நடக்கின்றது! உத்ஸவங்கள் செய்துதீரவேண்டுமானால் கண்ணனுக்குச்செய்யலாகாதோ? ப்ரபந்தம் படிக்கவேண்டுமென்றால், ஸ்ரீஆண்டாள் தன் தோழிகளுக்குச்சொல்லிய ஸ்தோத்ரத்தை யநுஸந்திக்கலாகாதா? இதெல்லாம் அந்தக் கோவிலிருப்பவர் காதில் விழுகிறதில்லை. க்ருஷ்ணனுடைய அவதார வ்ருத்தாந்தங்களின் போக்யங்களும் ஸாரங்களுமான அம்சங்களைத்திரட்டி வைப்பதற்கு ப்ருந்தாவனமும் ஜை ப்ரபுவின் பணமும் அந்த ஸ்வாமிக்கு எவ்வளவு உபயோகப்பட்டிருக்கலாம்! ஆனால் அவருக்குத் தாமறிந்த வைஷ்ணவமதத்தை வடதேசத்தில் பரவச்செய்வதிலன்றோ நோக்கமிருந்தது. அங்கு ப்ரதிஷ்டைசெய்யப்பட்ட விக்ரஹத்துக்கு க்ருஷ்ணனென்னும் நாமதேயத்தையாவது சாற்றலாகாதா!

“இப்படி இறைத்த பணத்தைக் கொண்டு ஜாதிமத பேதமில்லாமல் அனைவரும் தொழுவதற்கேற்ற அழகிய மண்டபம் beautiful prayer hall ஒன்றை அமைத்திருக்கலாம்; பகவத்கீதையைப் பாடம் சொல்லவும், பாகவத ப்ரவசனத்துக்கும், கீதகோவிந்தம் முதலிய இனிய கீதங்களைப் பாடுவிக்கவும் மூலதனங்களை ஏற்படுத்தியிருக்கலாம்; குழந்தைப்பருவம் முதல் முதிர்பருவம் வரையில் க்ருஷ்ணன் செய்தருளிய அவதார சேஷ்டிதங்களையுணர்த்தும் சிற்பங்களை (His representations in all attitudes) பக்தர்கள் களிக்கும்படி சேகரித்து வைத்திருக்கலாம்!

"வட இந்தியாவில் யாத்ரை ஸ்தலங்களில் விக்ரஹமென்பது விசேஷமாகக் கிடையாது. தென்னாட்டில் தான் உத்ஸவங்களும் அவற்றின் ஸம்பந்தமான விபரீத ஸம்ப்ரதாயங்களும் காணப்படுகின்றன. அங்கு தெய்வந்தொழுதலென்பது மிகஸுலபமும் கம்பீரமுமான கார்யம். கடவுளை ஆராதிக்க அர்ச்சகன் முதலிய இடை ஆஸாமிகளின் உதவி வேண்டுவதில்லை. இதுதான் ந்யாயம். அந்தக் கோஷ்டியிலிருந்தவர்களுக்கு, ஆழ்வார்களும் திருவாய்மொழியும் மாத்திரம் தெரியுமே யொழிய, பாஞ்சராத்ரத்துக்கும் வைகானஸத்துக்கும் உள்ள வித்யாஸத்தை யவர்கள் கண்டார்களா? இவர்களை முன்னிட்டா தெய்வத்தை தர்சிப்பது? பகவத் பக்தி லேசமுமில்லாதவர்களின் புரஸ்காரமின்றி நேரில் பகவானை அணுகுவதன்றோ ஆஹ்லாதத்தைத்தருவது!" - என்றவாறு.

*   *   *   *   *   *

ஐயரவர்கள் வைஷ்ணவர்களைப்பற்றிப் பத்ரிகை மூலமாயும் உபந்யாஸ மூலமாயும் இதற்குமுன் பேசினவற்றை யறிந்தவர்களுக்கு இதெல்லாம் புதியனவாயிராது. அவரை வைஷ்ணவாபிமானியாக்க வேண்டிய கடமையும் நமக்கில்லை. கீழ்க்குறித்த வ்யாஸத்திலேயே 'ஸேவார்த்தமாகவந்தால் வரட்டும் மற்றப்படி வடகலையாரைக் கோவிலில் விடவேண்டாம்' என்று அந்த ஸந்நிதியிலிருந்தவர்களிடம் கேலியாகச் (outof curiosity or banter) சொன்னதாய் வரைந்திருக்கிறார்! 'இந்ததூரதேசத்திலாவது இருகலையாரும் ஒத்து வாழுங்கள்' என்று இந்த மாஜி நீதிபதி மொழிந்திருக்கலாகாதா? பூனைக்கு விளையாட்டு எலிக்கு வினை என்பதுபோலிருக்கிறது இவர் பரிஹாஸம்!

நிற்க, இங்கு இரண்டொரு விஷயங்களைப்பற்றி மாத்திரம் குறிப்பிட வேண்டியிருக்கிறது. விஷ்ணுவாலயங்களில் திருவாய்மொழி அநுஸந்தானம் ஏற்பட்டகாலம் திருமங்கை யாழ்வாருக்கும் நெடுங்காலத்துக்கு முன்னது என்பது ப்ரஸித்தம். இவ்வாழ்வாரின் அவதாரகாலம் பாஸ்சாத்ய விமர்சகர்களின் கணக்கின்படியே 1600 வர்ஷங்களுக்கு மேலாகிறது. ஆதலால் இதை [illegible] அமைத்து விட்டார்களென்ன வொண்ணாது. ஐயரவர்கள் [illegible] ஸ்ரீராமா[illegible]ருக்கும், இது ப்ராசீன ஸம்ப்ரதாயம் [illegible].

[illegible] (... [illegible]மைல்ல) பாஞ்சராத்ர சாஸ்த்ரங்கள், பகவத்ஸந்நிதிகளில் [illegible] ப்ரதிஷ்டை ஆராதனக்ரமம் முதலியவற்றை ப்ரதானமாக ப்ரகாசப்படுத்துகின்றன; வேதாந்த ஸித்தாந்தத்தின் ஓர் பிரிவாயிருக்கும். இந் சாஸ்த்ரங்கள் அமைந்த விஷயம். வைகானஸத்துக்கும் பாஞ்சராத்ரத்துக்கும் ஒருவித மான வ்யத்யாஸமுமில்லை என்பதையும் அவையிரண்டும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு பகவதாராதனங்களைப் பற்றச் சமானமான ப்ரமாணங்களென்பதையும், [illegible] பற்ற வரும் கலக்கங்களுக்குச் சமாதா

னங்க ளிருக்கும்படிகளையும் ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர ரக்ஷையில் ஸ்ரீதேசிகன் பரக்க வருளிச்செய்திருக்கிறார்.

அந்தந்த வேதசாகைகளிற் பிறந்தவர்கள், அந்தந்த ஸூத்ரங்களின்படி வைதிக கர்மங்களை யநுஷ்டிக்கவேண்டுமென்னும் நியமமிருப்பதுபோல் எந்த ஆகமத்தை யனுஸரித்துக் கோவில் முதலிய ப்ரதிஷ்டை செய்யப்படுகிறதோ, அதையனுஸரித்தே பிற்பட்டபூஜை ஸம்ப்ரோக்ஷணம் முதலியவைகளும் நடக்கவேண்டுமென்னும் கட்டளையுண்டு. மனம்போனபோக்காக வைகானச பஞ்சராத்ர அநுஷ்டானங்களை மாற்றவொண்ணாது. இதுதான் அவைகளுக்குள்ள வேறுபாடு.

விஷ்ணு ஆராதனத்தின் முக்யமான அம்சம் பகவத் த்யானமும், பகவானுடைய 'எல்லையிலங்கல' ங்களென்னப்பட்ட நிரதிசய போக்யங்களான அநந்தகல்யாண குணங்களின் அநுஸந்தானமும், அவற்றினடியாக உண்டாகும் அநுபவத்தின் ப்ரவாஹம் வெளிபட்டுத் தூபதீப அர்ச்சனாதிகளான உபசாரங்களில் முடிவுபெறுவது. 'தேனும் பாலும் கன்னலுமமுது மொத்து நின்ற' தென்னலாம்படியான இத்தகைய அநுபவம் அதிலாழ்ந்த ஆழ்வார்களுடைய திவ்யஸூக்திகளின் அநுஸந்தானத்தினால் உண்டாவதைப்பற்றி இதையும் வேதபாராயணத்தோடு ஆராதனத்துக்கு அங்கமாகச் சேர்த்திருக்கிறது. ஆதலால் இது பஞ்சராத்ர ஆலயங்களுக்குத்தான் வேண்டும், வைகானஸ ஆலயங்களுக்குத் தேவையில்லையென்று சிலர் பேசுவது மிகவும் அஸங்கதம். இங்கு ஸ்ரீஆண்டாள் அருளிச்செய்த 'திருப்பாவை' ப்ரதிதினமும் ஒவ்வொரு ஸந்நிதியிலும் அநுஸந்திக்கப்படுமென்பதை ஸ்ரீமான் சேஷகிரி அய்யரவர்களுக்கு அறிவிப்போம்.

அப்படியே பகவத் விக்ரஹத்தை ஸ்பர்சித்து ஆராதனம் செய்வதற்கும் விதிகளிருக்கின்றன. ஆராதனம் செய்பவர் ஆகமசாஸ்த்ரங்களின்படி தீக்ஷை பெற்றிருக்கவேண்டும். எவ்வளவு பரமைகாந்தியான யதியானாலும், ப்ராம்மணோத்தமனானாலும், தீக்ஷை யில்லாமல் ஆலயார்ச்சைகளைத்தொட அதிகாரமில்லை. பகவத் பூஜாக்ரமத்தை யறிந்தவர்களுக்கு அர்ச்சகர்களைக் கொண்டு ஆராதனம் செய்வித்து அவர்கள் கையால் தீர்த்தப்ரஸாதாதிகளைப் பெறுவது குறைவாகத்தோன்றாது. புஷ்பதீபாதிகளை ஸமர்ப்பித்தல் த்யான ஸங்கீர்த்தனாதிகள் எல்லாம் ஆராதனம் தான். அவற்றை பகவத்ஸந்நிதியில் எவரும் செய்யலாம். இதற்குத்தான் கோஷ்டிகள் ஏற்பட்டது.

விஷ்ணு ஆலயங்களின் ஆராதகர்கள் மிகவும் பூஜநீயர்களாகவிருக்க வேண்டும். அவர்கள் பகவானுடைய முகமாகவிருப்பவர்கள். தீர்த்தம் முதலானவை அவர்கள் பரிக்ரஹித்த பிறகுதான் மற்றவர்களுக்கு வழங்கப்படும்.

அவர்கள் ப்ராம்மணச்ரேஷ்டரென்பதை ஸ்ரீஆளவந்தார் ஆகம ப்ராமாண்யத்தில் ப்ரபஞ்சித்தருளினர். காலத்தின் கொடுமையினால் பலவற்றிற்குக் கீழ்மை வந்ததுபோல் அர்ச்சகர்களுக்கும் வந்துவிட்டது. தர்மத்தில் நினைவுள்ளவர்கள் அவர்களை ச்சரியான நிலைமைக்குக் கொண்டுவர வழிதேடவேண்டுமேயன்றி அவர்கள் காரணமாகச் சாஸ்த்ர முறைகளைப் புறக்கணித்து பகவத் ஸந்நிதிகளை அரசமரத்துக்கீழ் பிள்ளையார் மாதிரி யாக்க நினைக்கலாகாது. ஒருவித நியமமுமில்லாமல் யாவரும் எப்போதும் எவ்விதமேனும் பகவந் மூர்த்திகளைத்தொட்டுப் பூஜிக்கலாமென்னப்பட்ட வடதேசத்து வழக்கம் பஞ்சராத்ர வைகானச ஆகமங்களுக்கு விரோதமானது. அது மூடபக்தியின் பரிணாமம். மந்த்ரத்தினால் ப்ரதிஷ்டை செய்யப்பட்டு ஆராதிக்கப்படும் அர்ச்சையில் பகவத் ஸாந்நித்ய மிருக்கிறதென்று நம்பும் ப்ரமாணசரணர்கள் இதற்குப் பயப்படுவார்கள். லோகத்திலும் ப்ரபுக்களென்னப்பட்டவர்களை அவருடைய அந்தரங்கர் தவிர மற்றவர் நெருங்கி அணுகவாவது அவர் வஸ்துக்களைக் கையாடவாவது காணோமே! இப்படியிருக்க ஸர்வேச்வரன் திறத்தில் கேட்கவேண்டுமோ? ஆலயங்களில் அர்ச்சகர்கள் செய்யும் ஆராதனம் க்ருஹங்களிற் செய்வதுபோல் அவர்கள் ப்ரயோஜனத்துக்கு மாத்திரமன்று; பொது ஜனங்களுடையவும் ராஜாவினுடையவும் ஹிதத்திற்காகவென்று ஆகமங்கள் கூறுகின்றன. ஆதலால் பக்தியுள்ள ஸேவார்த்திகளனைவரும் இதில் கூறுள்ளவர்கள். பகவத் பிம்பத்தைத் தொடாததால் அவர்களுக்கு ஒரு குறைவுமில்லை.

வடதேசத்தில் யாத்ரா க்ஷேத்ரங்கள் பலவிருந்தாலும், பகவத் க்ஷேத்ரங்கள் அதிகமாக வில்லைதான். இருந்தவை பல மஹம்மதிய ராஜ்யத்தில் தகர்ப்புண்டனவென்பது சரித்ரங்களில் ப்ரஸித்தம். தென்தேசத்தில் தான் மிகுந்துநின்றன. அவற்றிலும் ஆழ்வார்கள் மங்களாசாஸநம் செய்த ஸந்நிதிகள் தான் விசேஷ ப்ரபாவமுள்ளவை. ஆகம க்ரமங்கள் ஸரியாக அனுஷ்டிக்கப்பட்டுவந்த ஸ்தலங்கள் அவைகளே. அர்ச்சாவதார வைபவத்தில் விச்வாஸமுள்ளவர்கள் அவை இம்மட்டில் காப்பாற்றி வைக்கப்பட்டிருப்பதற்கு ஸந்தோஷிப்பார்கள். விச்வாஸமில்லாதவர்கள் தென் தேசத்தைக் குறிப்பிட்டு இகழ நியாயமில்லை. பகவத் ஸந்நிதிகளில் புராணப்ரவசனங்கள் நியதியாக ஏற்பட்டவையே. அவை மறந்துவிட்டது ஜனங்களுடையவும் அதிகாரிகளினுடையவும் ச்ரத்தைக் குறைவினால்தான். கிறிஸ்தவர்தொழும் மண்டபம் (church) போன்றவிடங்களில்தான் மதப்ரவசனங்கள் செய்வது என்பது இக்காலத்தவர் விஷயத்தைய றியாமற் சொல்லும் வார்த்தை.

* * * * * *

சென்ற மாஸ ஸஞ்சிகையில் ப்ராம்மணரின் தற்காலநிலைமையைப்பற்றி மற்றொரு பத்திரிகையில் ஸ்ரீமான் சேஷகிரி அய்யரவர்கள் எழுதியதை ஸம்க்ரஹித்தோம். இந்த ஜஸ்டிஸைப்பற்றிப் பலகாலும் தீபிகை பேசியிருக்கிறது.

அய்யரவர்கள் எழுதியதில் கடைசியில் தென்இந்தியாவில் ப்ராம்மணரின் ரக்தம் கலப்புண்டதாயிருக்கலாமென்று அவர் நினைப்பதாகக் காண்கின்றது! இப்படிப் பேசுகிறவர்கள் வேறுமுண்டு. ஆழ்வார்களைப் பூஜிப்பதினாலும், ப்ராம்மண இதரர்களை பகவத் கைங்கர்யாதிகளில் ஸமமாகப் பாவித்து வருவதினாலும், ஸ்ரீவைஷ்ணவ ப்ராம்மணரைச்சிலர் கலப்புஜாதியாரென்று தூஷணம் செய்கிறார்கள். இதற்குக்காரணம் அஸூயை தான். இவர்களுடைய மௌட்யத்துக்கு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அநுதபிப்பார்கள். குலம், வேத சாகை, கோத்ரம், ப்ரவரம், முதலியவைகளும், சாஸ்த்ரங்களில் விதிக்கப்பட்ட ஸம்ஸ்காரங்களுடன் கூடிய விவாஹாதிகளும் தொன்றுதொட்டு ப்ராம்மண ஸந்ததியைப் பரிசுத்தமாக வைத்து வருகிறது. ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு க்ரந்த காலக்ஷேப பரம்பரை, பஞ்சஸம்ஸ்காரம் முதலியவை விசேஷித்து அவர்களுடைய ஸ்வரூபத்தைக்காப்பாற்ற உதவி வந்திருக்கிறது. ஒவ்வொருவரும் ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் பர்யந்தமாகவாவது தம்து வம்சபரம்பரையைக் கூடியமட்டில் சுட்டிக்காட்ட சக்தர்கள். இப்படி 1500௵க்கு முன் வரையில் கலப்பில்லாதவர்கள் என்று நிச்சயமாய் ஏற்படுவதால், அதற்குமுன் கலப்பிருந்தாலாகாதா என்பவர்கள் தங்கள் பக்ஷத்தை நிஸ்ஸம்சயமாக நிரூபிக்கக் கடமைப்பட்டவர்கள். அது முடியாவிட்டால் அவர்களுடைய வாதம் செல்லாதென்பது சட்ட நிபுணர்களுக்குத் தெரிந்த விஷயம்; ஸாமான்யர்களும் அறியக்கூடிய விஷயம். சுருங்க ஒன்று சொல்வோம். எந்தப்ராம்மணராவது தமது வம்சத்தில் இதரர்களுடைய ரக்தம் கலந்திருக்கலாமென்று நினைத்தால் அதற்கு நாம் எவ்விதத்திலும் ஆக்ஷேபிப்பதில்லை. ஆனால் பிறரைப்பற்றித் தமது நினைவின்படி லகுவாய்ப்பேசுவதை மாத்திரம் மிக அழுத்தமாய்க் கண்டிக்கிறோம்.

* * * * * *

மத ஒழுக்கங்களைத் திரஸ்கரித்து ஹடாத்காரம் பண்ணுகிறவர்களை பஹிஷ்கரிக்கும் அதிகாரம் மடாதிபதிகள் முதலிய மதாசார்யர்களுக்குண்டென்று ஸமீபத்தில் ஓர் அவதூறுக்கேஸில் சென்னை ஹைகோர்ட்டில் கனம் ஜஸ்டிஸ் ஓல்ட்பீல்டும் கனம் ஜஸ்டிஸ் ராமேசமும் செய்த தீர்மானத்தின் சுருக்கத்தைத் தீபிகை நண்பர்கள் பத்ரிகைகளில் வாசித்திருப்பார்கள். முழுத்தீர்மானம் இன்னும் ப்ரசுரமாகவில்லை. ஆசாரச்சீர்திருத்தக்காரர்கள் தங்கள் அபிநிவேசங்களை மற்றவர்கள் திறத்தில் பலாத்காரமாக ப்ரயோகிக்க முயல்வது பிசகென்றும் தங்களிஷ்டப்படி நடந்துகொள்ளவேண்டுமானால் அவர்கள் வைதிகர்களைவிட்டு வெளியேறிவிடுவதே நலம் என்றும் கனம் ஜஸ்டிஸ் ராமேசமவர்கள் தெளிவாய் நிரூபித்திருக்கிறார்

தாங்கள் ஸ்வேச்சையாக நடக்க ஆத்திரப்படுகிறவர்கள் மற்றவர்களுடைய சாஸ்த்ரவச்யதையோடுகூடின ஸ்வேச்சையை அழிக்க முயல்வது என்ன ந்யாயம்! சாஸ்த்ரானுஷ்டானத்தை ஸம்ரக்ஷிப்பதற்கென்று ஏற்பட்ட மதாதிகாரிகள் இதைத்தற்காப்புக்காக ஆக்ஷேபித்தால் அது அவதூறு? இத்தீர்மானத்தைத் தெளிய வறிந்து மதாதிகாரிகள் தமது சாஸ்த்ரீயங்களான கடமைகளைச்சரிவர நடத்துவதில் ஜாகரூகர்களா யிருப்பார்களென்றும் நம்புகிறோம்.

* * * * * *

தேவஸ்தானங்கள் தர்மஸ்தாபனங்கள் முதலியவைகளின் நிர்வாஹத்தைப் பற்றிய சட்டத்தைத்திருத்தியமைக்க மசோதா ஒன்று சென்னைச்சட்டசபையில் கொண்டு வரப்பட்டிருப்பதை தீபிகாபிமானிகளுக்கு ஜ்ஞாபகப்படுத்துகின்றோம். ஆலயாதிகளின் நிர்வாஹத்தில் ஏற்படக்கூடிய ஊழல்களுக்குப் பரிஹாரம்தேடிப் பழைய சட்டத்தில் இருப்பதைவிட அதிக த்ருப்திகரமான மார்க்கங்கள் இந்த மசோதாவில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றதென்றும், மடங்கள் முதலிய ஸ்தாபனங்களையும் இந்தச் சட்டத்துக்குள்ளாக்கியிருக்கிறதென்றும், கோயில் பணங்களைக்கொண்டு கோர்ட்டு வ்யவஹாரம் நடத்தும் லீலையைத் தடுப்பதற்கான விதிகளும் பலஸ்தாபனங்களில் மிகுந்துவரும் துகைகளைப் பொது தர்மங்களுக்கு விநியோகிப்பதற்கேற்ப விதிகளும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறதென்றும், இந்த மசோதாவுக்கு விசேஷ ஆகாரங்களிற் சில சொல்லப்படுகின்றன. இம்மசோதாவைப்பற்றியும் இதன் ப்ரத்யேகாம்சங்களைப்பற்றியும் நமது அபிப்பிராயத்தை இன்னொரு ஸமயத்தில் வெளியிடுவோம். தர்ம மதஸ்தாபனங்களைப்பற்றிய நிர்வாஹத்தை அரசாங்கத்தார் நம்மவர்கையில் ஒப்படைத்து விட்டார்கள். ஆதலால் ஜனங்களுக்கு ஹிதமான வழியில் இந்த சட்டத்தை அமைத்துக்கொள்ளவேண்டிய பொறுப்பு அவர்களுடையதே என்பதை மட்டும் இங்கு ஜ்ஞாபிக்கின்றோம். ஸ்ரீமான் ராவ்பஹதூர் T. நம்பெருமாள் செட்டியார் இம்மசோதாவைப்பற்றிச் சட்டசபையில் பேசியிருப்பது வேறொரு பக்கத்தில் ஸங்க்ரஹிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அதை நண்பர்கள் கவனிக்கவேண்டுகின்றோம்.

புஸ்தக விமர்சம்.

1. கற்பு நிலை — ராமநாதபுரம் தேவஸ்தானம் ஸம்ஸ்க்ருத காலேஜ் அத்யக்ஷர் வித்யாநிதி ஸ்ரீ. உ. வே. ர. க்ருஷ்ணமாசார்யர் ஸ்வாமி, M. A., இயற்றியது :—

இச்சிறு புத்தகத்தில் ஸர்வப்ரஸித்தமான ஸாவித்ரீ உபாக்யானமும் அதிலடங்கிய நீதிகளும் எளிய தமிழ் நடையில் ஒரு வைதிகப்பெண்ணுக்கும் புதுக்கல்விகற்ற ஒரு பெண்ணுக்கும் நடந்த ஸம்பாஷணை ரூபமாக ப்ரகாசப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அப்பெண்களுக்கு ஸத்யவதியென்றும், காந்திமதியென்றும் முறையே பெயர்களை இவ்வாசிரியர் அமைத்தது மிகப்பொருந்தியிருக்கின்றது. புதுப்பழக்கங்களும் அபிநிவேசங்களும் நம் சிறுவர் பக்கலில் மட்டுமல்லாமல், சிறுமிகளிடத்திலும் பரவி நமது இல்வாழ்க்கையின் ஸ்வரூபம் அடியோடு ஒழிந்துபோகும்போலிருக்கும் இத்தருணத்தில், இவ்விதமான புத்தகங்கள் இன்றியமையாதவையே. ‘நம் தேசத்துப்புராதன வழக்கங்கள் தற்கால நாகரீகத்துக்கு ஒற்றுமையாயும் இன்றியமையாதனவாயும் இருக்கின்றன வென்று இவை விளக்கு’ மென்று இந்தஸ்வாமி அபிப்ராயப்படுவதை நாமும் பூர்ணமாய் அங்கீகரிக்கின்றோம். இதே மாதிரி மற்றும் நமது புராணாதிகளிலுள்ள நீதிகளைத்திரட்டி வித்யார்த்திகளான பாலருக்கும் பாலிகைகளுக்கும் உதவும்படி புத்தகங்களைவெளியிடுவது மிகச்சிறந்த ஸமூஹ ஊழியமென்று நமது கொள்கை. இதற்கு இந்த ஸ்வாமியின் வித்யையும் தமிழ் நடையும் மிகப்பொருந்தி யிருக்கின்றனவென்பதும் மிகுதியாகும்.

2. விவாஹ ரஹஸ்யம்—இதுவும் ஷை ஸ்வாமியினாலேயே ஸம்பாஷணை ரூபமாகவே இயற்றப்பட்டது. இதில் ப்ராம்மணர் ‘விவாஹத்தின் முறைகள் அவைகளில் உபயோகப்படுகிற மந்திரங்கள் இவைகளை நுட்பமாய் ஆராய்ச்சிசெய்து’ அவற்றின் தாத்பர்யங்களை வெளியிட்டிருக்கிறார். ஆங்கிலப் படிப்பில் மாத்திரம் பயின்றவர்களுக்கு நமது கலியாண முறைகள் இத்தகையன வென்பதை விளக்க இது நல்ல ஸாதனமாயிருக்கும். ஆஹாரநியமம் விவாஹநியமம் இவ்விரண்டும் இக்காலத்தில் பலர்க்கு முட்டுக்கட்டைகள் போல் தோன்றுகின்றன. இவைகளைக் கடக்கச் செய்யப்படும் பலப்ரவ்ருத்திகளும் அவிவேகத்தினால் உண்டாகுமவை. விவாஹநியமம் மாத்தி

ரம் இன்னும் அதிக க்ஷேமாபத்தையடையவில்லை. இதற்குக்காரணம் அனுதியான ஸம்ஸ்காரமும், நமது முறைகளின் இயற்கையான ஏற்றமும்தான். இவற்றின் தத்வத்தையறியாமையினால் இவற்றை மீறும் புத்தியுண்டாகிறது. 'நம்பூர்வர்களிடத்தில் தர்மத்தையநுஸரித்துத் தழைத்தது காமம்; நான்கு புருஷார்த்தங்களில் அறமும் மோக்ஷமும் தான் முக்கியமானவையாயிருந்தன; பெரும்பாலோர் ஸத்வகுணத்தையே முக்கியமாய்க்கொண்டனர்.............................உலகவாழ்க்கையிலுண்டாகும் ஸுகம் த்ருணம் போல் எண்ணப்பட்டது..இப்பொழுதோ காமத்தை யனுஸரித்து வருகிறது தர்மம்; பொருள் இன்பம் என்னுமிரண்டு புருஷார்த்தங்களையும் தான் ஜநங்கள் முக்கியமாய்க்கருதுகிறார்கள். பெரும்பாலும் ரஜோகுண தமோகுணங்களே தழைத்தோங்குகின்றன. பரலோகமென்பது முயற்கொம்பு போலாய்விட்டது. உலகவாழ்க்கையிலடையும் ஸுகாநுபவத்தையே ஜனித்ததற்கு முக்கியபலமாக வித்வான்கள் கூட நினைக்கிறார்கள்' என்று ஸத்தியவதி கூறியுள்ளது விவாஹவிஷயத்தில் தற்போது எவ்வளவு உண்மயாயிருக்கிறதென்பதை ஆஸ்திகர்கள் இப்புத்தகத்திலிருந்து செவ்வனே அறிந்துகொள்ளலாம்.

பத்திராதிபர்.

திருக்கண்ணமங்கை
ஸ்ரீநிகமாந்தமஹாதேசிக
ஸம்ப்ரதாய ப்ரவசன ஸபை.

(உதவி கார்யதர்சி ஸ்ரீமான் வெங்கடாசார்யர் ஸ்வாமி அறிவிப்பது.)

சென்ற துன்மதி வருஷம் புரட்டாசிமீ'த்தில் உத்ஸவத்தின்போது திருக்கண்ணமங்கையில் ஸ்ரீபக்தவத்ஸலன் கோவில் ஸ்ரீதேசிகன் ஸந்நிதியில் இந்த ஸபை முதலில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இந்த ஸபையின் முக்கியமானநோக்கங்கள்—"(1) நம் ஸம்ப்ரதாயத்தைச் செம்மையாய்த்தெரிந்து அநுஷ்டித்து முன்னேறுவதும்; (2) நமக்குள் ஸ்நேஹபாவமும் ஐகமத்யமும் அபிவ்ருத்தியடையச்செய்வதும்; (3) இத்திவ்யதேசத்தில் நடந்துவரும் ஸ்ரீநிகமாந்தமஹாதேசிகனுடைய ப்ரும்மோத்ஸவத்தை விமர்சையாக நடத்துவதும்." ஸபையின்

ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் ஷை ப்ரும்மோத்ஸவத்துக்குத் தவறாமல் வரவேண்டுமென்கிற நிபந்தனையிருக்கிறது. ஸ்ரீ. உ. வே. கிடாம்பி ஸ்ரீநிவாஸராங்காசார்யஸ்வாமி இதன் அக்ராஸனாதிபதி; ஸ்ரீ உ. வே. பத்தராவி அய்யங்கார் ஸ்வாமி காரியதர்சி; ஸ்ரீ உ. வே. வெங்கடாசார்யஸ்வாமி உதவிக்கார்யதர்சி. ப்ரதிமாதமும் ச்ரவணநக்ஷத்ரத்தன்று இந்த ஸபை கூடுகின்றது. சென்ற புரட்டாசிமீ'த்தில் வார்ஷிகஸங்கமும் நடைபெற்றது.

ஸபையின் அபிநிவேசங்களுக்கிணங்க, ஷை மாதக் கூட்டங்களில், ஸ்ரீநிகமாந்த மஹாதேசிகன் வைபவம், ஸ்ரீதேசிகனுடைய ஜ்ஞானவைராக்யங்களும் அவர் அத்வைதிகளை வென்ற முறையும், ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் வைபவம், வேச்வர மீமாம்ஸை, ஸநாதநதர்மம், முதலிய விஷயங்களைப்பற்றி, ஸ்ரீ. உ. வே. காடந்தேத்தி கோபாலாசார்யர்ஸ்வாமி, ஸ்ரீ. உ. வே. டி. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார் ஸ்வாமி, ஸ்ரீ. உ. வே. பக்தவத்ஸலாசார்யர் ஸ்வாமி, ஸ்ரீமான் யூ. பி. க்ருஷ்ணமாசார்யஸ்வாமி முதலியவர்கள் க்ருபையுடன் விசதமாயும் ஹ்ருதயங்கமாகவும் உபந்யஸித்தார்கள். திருவாரூர் ஸ்ரீவைஷ்ணவஸித்தாந்த ஸபை கார்யதர்சி ஸ்ரீ. உ. வே. டி. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார் ப்ரேரணையின் பேரில் இந்த ஸபைக்கு ஒரு புஸ்தகசாலை ஏற்படுத்துவதென்றும், வேதாந்த தீபிகையை வரவழைப்பதென்றும் தீர்மானிக்கப்பட்டது. ஸபையின் ஸம்பந்தமான விதிகளும் நிர்மாணம் செய்யப்பட்டு அங்கீகரிக்கப்பட்டு விட்டன.

துந்துபி வருஷம் புரட்டாசிமீ'த்தில் ஸ்ரீதேசிகன் ப்ரும்மோத்ஸவத்தில் 5-வது உத்ஸவம் முதல் சாத்துமுறை வரையில் ப்ரதிதினமும் ஸ்ரீ. உ. வே. காடாந்தேத்தி கோபாலாசார்யர் ஸ்வாமியால் உபந்யாஸங்கள் செய்யப்பட்டன. அவைகளில் ஸ்ரீவைஷ்ணவஸித்தாந்தம், ஸ்ரீவைஷ்ணவர் ஸ்வரூபம், பிராட்டியின் வைபவம், வர்ணாச்ரம தர்மம், பகவதாஜ்ஞை, ஸ்ரீதேசிகன் வைபவம், ஆத்மகுணங்கள், முதலிய பலவிஷயங்கள் ஸர்வ ஜநங்களுடைய சித்தத்தையும் கவரும்படி விவரித்துரைக்கப்பட்டன.

சாத்துமுறையன்று காலை வீதி உத்ஸவமானதும் ஸ்ரீதேசிகன் திருமஞ்சனம் கண்டருளி, புஷ்கரணியில் தீர்த்தம் ஸாதித்தார். பிறகு பெருமாள் நாச்சியார் ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் ஸந்நிதிகளில் மங்களாசாஸநம் நடந்தது. ராத்திரி பெருமாள் ஸ்ரீதேசிகன் ஸந்நிதிக்கு எழுந்தருளி ஸ்ரீதேசிகனுடன் சேர்த்தியில் திருவாராதனம் கண்டருளினார். ஸேவை சாத்துமுறைகளுடன் உத்ஸவம் வெகு விமர்சையாக முடிவு பெற்றது.

மதத்துக்குத் திரும்புகிறவர்கள்.

(முன் தொடர்ச்சி)

இப்படி ப்ராயச்சித்தம் பண்ணிக்கொண்டு சுத்தியடைவது பிராம்மணனாயிருந்து கிறிஸ்தவனாய்ப் போனவனுக்கும் உண்டென்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டால் அப்படி சுத்தனானவனோடு போஜன விவாஹாதிக் கலப்புகள் ந்யாயம் என்பதும் ஸித்திக்கும். அதற்காகத்தான் ப்ராயச்சித்தங்களை ஏற்பட்டது. ப்ராயத்ச்சித்தங்களால் சுத்தனானவனை நிந்திக்கக் கூடாது என்பதை முன்னமேயேகண்டோம். மேலும் ‘உபவாஸ க்ருச்ச்ரம் தத்தேன ப்ராஜாபத்ய நாராயணம் । ப்ரணதம் பரிவ்ருதயஃ ஸாத்ம்யஸாத்ம்யவஸ்திகம் ॥ ஸத்ருசாதர விஶேஷ விகிரேத் வஸம்பவாம் । மோஹிந் ப்ரவதிந்தை தீயேந காயேந ஸஸ்ய வரிக்ஷணம் ॥’ என்னும் விதிப்படி ப்ராயச்சித்தம் அநுஷ்டித்தவனைத் தங்களுக்கு ஸமமாகப்பாவித்து அங்கீகரிக்கவேண்டும் என்றும் விதிக்கப்பட்டது. சூத்ராதிகளான வேறு வர்ணத்தாரையும், அன்னிய மதத்திலேயே பிறந்தவர்களையும் ஏன்சேர்த்துக்கொள்ளக்கூடாது என்கிற ப்ரச்நம் அதிவாதம். அவர்களுக்கு சாஸ்திரங்களில் ப்ராயச் சித்தாதிகளால் மேல் ஜாதிகளுக்குவர இடம் கிடையாது. மேலும் அவர்களுக்கு ப்ராயச்சித்த மென்பதே பொருந்தாது. ப்ராயச் சித்தம் என்றால் ஒரு பாபம் செய்தால் அதற்குப் பரிஹாரமானக்ரியை என்பது பொருள். எந்தஜாதியும், எந்த மதத்திலும் பிறந்திருப்பது இந்த ஜன்மத்தில் அவன் செய்த கர்மத்தினாலன்று.

இப்படி நம்மதத்தை விட்டோடிவிட்டவனை மறுபடியும் நாம் சேர்த்துக்கொண்டால் அநேகம் பேர்கள் நாமும் அந்தமாதிரியே வேறு மதத்தில் அந்வயித்துப் பார்ப்போம். வேண்டுமானால் அப்புறம் திரும்பி வந்துவிட்டால் போகிறது, என்று எண்ணி கிறிஸ்துவ மகம்மதிய மதங்களில் ஏராளமாய்ச் சேர்ந்துவிட ஹேதுவாகும் என்று ஓர் அதிசங்கையுண்டு. இப்படி நினைப்பது பிசகு. இப்பொழுது நம்மதத்திலிருந்து பிறமதம்போய்த் திரும்பிவந்தவர்களை நாம் சேர்த்துக்கொள்வதின் பலனாக அவர்களே மற்றவர்களைப் பிறமதங்களில் நம்மதத்தைக்காட்டிலும் விசேஷம் ஒன்றும் இல்லை என்பதைப் பலபடிகளால் வற்புறுத்தி அவர்களைக் கெடாம லிருக்கும்படி செய்வார்கள். மேலும் பிறமதஸ்தர்களும் இம்மாதிரி தங்கள் மதத்தைச்சார்ந்த ஹிந்துக்கள் மறுபடியும் திரும்பி விடுவதைக்கண்டால் தங்கள் மதத்துக்கு ஆள் சேர்க்கும் தொழிலை (conversion) வரவரக் குறைப்பார்கள் என்பதும் திண்ணம். ஆகையால் இப்படிப் புத்திஹீநத்தால் பிறமதங்களைச் செல்வானப் பிரயோஜனங்களை அபேக்ஷித்து ஆச்ரயித்துப்பிறகு அதுவும் பிடிக்காமல் மனப்பூர்வமாய்த் திரும்ப எண்ணம் கொள்கிறவர்களை நாம் தகுந்த பராயச்சித்தங்களைச்செய்வித்து நம் ஜாதியிலேயே சேர்த்துக்கொள்வது வைதிக லௌகிக முறைகளுக்கு விரோதமன்று.

ஸ்ரீரங்கம்.

M. S. கிருஷ்ணமாச்சாரியன்,
பி-ஏ, பி-எல், வக்கீல்.

விச்லேஷத்ரய தாத்பர்யம்.

(முன் தொடர்ச்சி)

ராவணன் நாசமடைந்தபிறகு, பெருமாள் விஜயத்தை யடைந்தாரென்று, பெரியதொரு ப்ரிய ஸமாசாரத்தைப் பிராட்டிக்குத் திருவடி விண்ணப்பஞ்செய்தார். பிராட்டி ஆநந்தாதிசயம் உள்ளடங்காமல் பொருமலாய் ஸ்தப்தையா யிருக்க, ‘கிஙு விஜயேந தேவி கிஙு ஶம் நாபிபாஷஸே’ என்று பெரிய ப்ரியஸமாசாரத்தைத் தெரிவித்த எனக்கு ஒன்றும் பதில் சொல்லாத தேவரீர் எழுந்தருளியிருந்த விருப்பு என்னதானென்று திருவடி விண்ணப்பம் செய்ய, பிராட்டி ‘உனக்கு ஸத்ருசமாயிருப்பதொரு ப்ரிய வஸ்துவில்லாமையாலே தயங்குகிறேன்; அதினால் நான் பேசாமலிருந்தே’ னென்னத் திருவடி ‘அடியேனுக்கு, தேவரீர் விண்ணப்பஞ்செய்த ப்ரியவசநத்துக்குப் பரிசாக இந்த ராக்ஷஸிகளைக் கொல்லும்படி காட்டித்தர வேணும், இவர்களை பஹுப்ரகாரமாக ஹிம்ஸிக்கப் பாராகின்றேன்’, ‘முஷ்டிபி: பாணிபிச்சைவ’ என்று கைகளாலே குத்தியும், காலாலே துகைத்தும், நகங்களாலே சேதித்தும், பற்களாலே கடித்தும், துண்டித்தும், ஹிஷாஹிஷம் ஶமரேஷ்வம்’ என்று பெருமாள் திருச்சரங்கள் ராக்ஷஸர்களிடத்தில் செய்த விளையாடல்களெல்லாவற்றையும் இந்த அபலைகளிடத்தில் நானே செய்வதற்கு ஆஸ்தையுள்ளவனா யிருக்கின்றேன் என்று ராமபரிகரபூதனாயிருந்துள்ள திருவடி பிரார்த்தித்தார். அப்போது ராக்ஷஸிகளைத் திருவடியினிடமிருந்து ரக்ஷிக்கமன்றாடி கீழ்ச்சொல்லப்படுகிற அபயப்ரதாந ச்லோகத்தை யருளிச்செய்தாள்.

‘பாபாநாம் வா சுபாநாம் வா வதார்ஹாணாம் ப்லவங்கம । கார்யம் கருணமார்யேண நகச்சிந் நாபராத்யதி’ என்று. இதன் அர்த்தம்- ப்லவங்கம - வாராய். வானரனை ஹநுமானே! பாபாநாம்வா - பாபிகள் விஷயத்திலும், சுபாநாம்வா -புண்யாத்மாக்களிடத்திலும், வதார்ஹாணாம் - வதத்திற்குறிய பாபத்தைச் செய்தவர்கள் விஷயத்திலும், ஆர்யேண - சரணாகதி தர்ம ஸூக்ஷ்மமறிந்த உத்தமபுருஷனாலே, கருணம் - தயையானது, கார்யம் - அவச்யம் அநுஷ்டிக்கப்படவேண்டும், கச்சித் ஒருபுருஷனும், நாபராத்யதீதி ந - கிஞ்சித் அபராதம் செய்யாதவர்: । அபராதஞ்செய்யாம லிருந்தார்க ளென்பதில்லை - என்று. இதில் விசேஷார்த்தம். பாபாநாம்வா சுபாநாம்வா - வாரீர்! ஹநுமானே! நீர் இவர்களை பாபஞ்செய்த

வர்களாய் உறுதி பண்ணினீர். யஜமானுன் கட்டளையின்படி நடந்தார்களா கையினுல் புண்யத்தை அநுஷ்டித்தவர்களாகவே நான் அறுதியிட்டேன். '[illegible] ஹேதா யத்ருவி [illegible]' என்றுமாப்போலே அது நன்ருபடியன்றே! '[illegible] ந ஸ்நாநம் [illegible]' (அழுக்குள்ளவனுக்கு அன்ருே ஸ்நாநம் தேட்டம்.)! புண்யவான்களாகில் அவர்களுடைய ஸுக்ருதமே கைகொடுத்துவிடும், கைம்முதலில்லாதவர்களுக்கன்ருே கைமுதலாக வேணும். (வ்யாஹரணம்) துஷ்டர்களை தண்டிக்கவும் அல்லாதாரைத்தவிரவும் சொல்லுகிற தர்மசாஸ்த்ரம் உன்னைத் தோற்றிவைத்துக் கடவதோ! 'ப்லவங்கம' - நச்சினத்தை நச்சும் ஜாதியல்லவோவிது என்கிருள் (ப்லவங்கம) ஸ்ரீரங்க விமாநத்தை ஆராதிக்கும்படியான இக்ஷ்வாகு வம்சத்திற்பிறக்கவில்லை, '[illegible] ஜநகாநாம் [illegible]' என்றும், 'ஜநகாநாம் குலே [illegible]' என்றும் ப்ரஸித்தியுடைய ஆசாரப்ரதானராய் யோகிகளாயிருக்கிற ஜநகர் குலத்திற்பிறக்கவில்லை. '[illegible]' என்று காட்டிலே பிணைபொடுபிணை தாவித்திரிகிற ஜாதியிலேயிறே பிறந்தது. அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு '[illegible]' மாய் மிகவு முணர்வதற்கரிதாயிறே பெரியோர்களின் சரணாகதரக்ஷண தர்மமிருப்பது! அது உனக்குத் தெரியாதுகாண். '[illegible]' இத்யாதியினுல் சக்ரவர்த்தி திருமகனுல் புகழ்ப்பட்டவரே 'ப்லவங்கம' என்று ராமமஹிஷியினுல் சொல்லும்படியான நிலைமையில் நின்ருர். (ப்லவங்கம) ராஜாக்களாய் மூலையடியே நடக்க வுரியருமாயிருக்கிற பெருமாளும் எங்கள் முன்பே இவ்வளவு கோபித்ததில்லை. வாநர ஜாதியாய், சொன்னது சொன்னபடியே செய்யவுரியனுன ராமதூதனை நீ இவ்வளவு கோபங்கொள்ளலாமோ? (கார்யம் கருண மார்யேண) இவர்கள் புண்யபாபத்தைப் பிறகு விசாரிப்போம், இப்போ தோற்றுகிற தயநீய தசையைப்பாராய்! இந்த ஸமயத்தில் இவர்களுக்குத் தஞ்சமொருவரில்லையே! இவ்வளவிலேயன்ருே நாமிரங்க வேணும்! (ஆர்யேண) இவைகளெல்லாவற்றையும் உமக்கு நான் கற்பிக்கவேண்டும்படி யிருப்பதே. (ஆர்யேண) நீர் ஐந்த்ரவ்யாகரண பண்டிதனென்பது பொய்யோ? [illegible] தர்மப்ரவர்த்தகரான ராமகோஷ்டியில் பழக்கமுள்ள நீ அவருடன் [illegible]ர்மசாரிணியான, அதாவது, அந்த சரணுகதி தர்மத்தையே அநுஷ்டிக்கிற வென்னிடத்தில் இந்த வார்த்தை சொல்லப்போவதோ? (ஆர்யேண) [illegible] மென்று கடக புரஸ்ஸரமாய் வந்த விபீஷணனை [illegible]

ஞ்ஞதனுகச் சொல்லி ராமகோஷ்டியில் புகச்செய்த நீ இந்த ராக்ஷஸிகளை மற்றொருவர் ஒருசமயம் வதம்செய்ய வேணும் என்றுலும் [illegible] ராமமஹிஷியான வென்கோஷ்டியில் ரக்ஷிக்க வேணுமென்று புருஷகாரமாக வேண்டியிருக்கிறது போக இப்படி சொல்வது உசிதமோ? (நகஸ்சிந் நாபராத்யதி) [illegible] '[illegible]' என்கிறவிடத்தில் இரண்டு நஞ்ப்ரயோகம் இருக்கிறதோ அந்த விடத்தில் கீழ்ச்சொல்லப்பட்ட அர்த்தத்தை உறுதிபடுத்துமென்று ந்யாயம். அபராதமில்லாதவர்கள் ஒருவருமில்லையென்றும் எல்லாரும் அபராத முள்ளவர்கள் தாமென்று ஏற்படும் (நகஸ்சிந் நாபராத்யதி) உலகத்தில் யார்தான் அபராதம் செய்யவில்லை. மணற்சோற்றில் கல்லாராய்வாரைப்போலே அபராதமில்லாதவர்களை ஆய்ந்தெடுக்கிறதென்ருல் நிரபராதியான புருஷன் உலகத்தில் இல்லை. அபராதமில்லாதவர்களையே இரக்ஷிக்கிறதென்ருல் அவர்கள் ம்ருக்யராகையால் தயைக்கு விஷயமே ஏற்படாது. (நகஸ்சிந் நாபராத்யதி) ஸம்ஸாரத்தில் குற்றமில்லாதாரார்? திரைநீக்கிக் கடலாடப்போமோ? நமக்குத் திரையனுகவிருக்கிற பெருமாளிடத்தில் குற்றமில்லையோ? நான்தான் குற்றவாளி யல்லவோ? நீதான் குற்றவாளியல்லவோ? பெருமாள் தாம் காடேறப்போந்தார்; அவர்பின்னே மடலூருவாரைப்போலே இளைய பெருமாளும் போந்தார்; தம் மோடே வனவாஸம் பண்ணுவதாக் இலையகலப் படுத்திக்கொண்டு நானும் போனேன். என்னைவிட்டுப் பத்துமாஸம் பிரிந்தார். ஆகையால் அவரிடத்தில் தோஷமில்லையோ? நான் பாரதந்த்ர்யத்தை விட்டு இவைகளைச் சொல்ல யத்தனித்தேன். ராஜாஜ்ஞாபாலநம் இவர்களுக்குத் தோஷமாகில் நீரும் ராமாஜ்ஞையை அநுஷ்டித்ததால் தோஷமுள்ளவராகிறீர். இதரர்கள் அபராதிகளென்பது கைமுதிக ந்யாயஸித்தம். ஆகையால் ராக்ஷஸிகள் குற்றத்தைப் பொறுக்கத் தயையே முக்யம்' என்று அபயப்ரதானம் பண்ணினுள்; இதனுல் தயையே உத்தம தர்மமென்றும், அதையே பெரியோர்கள் கடைப்பிடிப்பார்களென்றும் உக்திமாத்ரமில்லாமல் ஒருவன் கஷ்டப்பட்டால் அவனிடத்தில் க்ருபை செய்யவேணுமென்கிற தர்மம் காட்டப்பட்டது. ஸீதையின் க்ருபாப்ரவாஹம் உள்ளடங்காமல், பெருவெள்ளம் மடைதிறந்து ஓடுமாப்போலே சொல்லின் வழியாய் ப்ரவஹிக்கும்படியாயிற்று இப்படி அருளிச்செய்த்து. இவ்விதமான க்ருபையின் ஆதிக்யத்தை நினைந்து '[illegible]' [illegible]

ஶரணீக்ருதி ரக்ஷஸாம் ... (வாராய், தாயே! மைதிலியே! உன்பக்கலிலே அப்படி ஆர்த்ராபராதைகளான ராக்ஷஸிகளைச் சிறியதிருவடி நிமித்தமாக ரக்ஷித்தருளுகிற உம்மாலே, சரணமென்று சொல்லுகைக்கு யோக்கியர்களான காகவிபீஷணர்களை ரக்ஷிக்கிற பெருமாளுடைய கோஷ்டியானது மிகவும் லகுவாகப் பண்ணப்பட்டது, உன்னுடைய நிர்ஹேதுகமான அந்தப்பொறுமையானது செறிந்த அபராதங்களையுடைய எங்களை ஸங்கிப்பிக்கவேணு) மென்று பட்டர் அருளிச்செய்தார்.

ஸ்ரீமந்நிகமாந்த மஹாதேசிகனும், 'காருண்யரூபிணீம்' (பெண் வடிவம்கொண்ட க்ருபையோ) என்று, அசேதநமான க்ருபையைக் காட்டில் வேறுபாடு தோற்ற இவளை வடிவுகொண்ட ஸ்ரீநிவாஸனுடைய க்ருபையாகா உத்ப்ரேக்ஷித்தருளினர். 'தேவ்யா காருண்ய ரூபயா' 'தர்மாணாம் ஸாரவாந்' என்கிற ந்யாயத்தாலே, க்ருபாகுணத்தையே ஸ்வரூப நிரூபக தர்மமாக உடையளாகையாலே கருணைரூபிணியாயிருக்கிறாள் என்று சொல்லுகிறது. ஆக முதற்பிரிவில் க்ருபாகுணம் வெளியிடப்பட்டது.

பாரதந்த்ரியம்.

பிராட்டி, மறுபடியும் பெருமாளுடன்கூடி திருவயோத்யையில் எழுந்தருளி சுகமே வாழுங்காலத்தில், கர்ப்பிணியாய் விட்டாளென்று அறிந்து பெருமாள் உனக்கு இப்பொழுது அபேக்ஷிதம் ஏதென்றுகேட்டருள, 'தபோவநாநி புண்யாநி த்ரஷ்டும் இச்சாமி ராகவ' (வாரீர்! ஸர்வஜ்ஞ ப்ராணநாதா! ஸர்வம் தெரிந்த தேவரீருக்கு அடியேன் மநோரதம் தெரியாதோ? ஏற்கனவே எந்தத் தபோவநங்களில் தேவரீருடன் வஸித்திருந்தேனோ அப்படிப்பட்ட பரிசுத்தங்களான தபோவநங்களைப் பார்க்க ஆவலுடையவளாகிறேன்) என்று தனக்குண்டான வநவாஸத்தில் விருப்பத்தைச் சொல்லியருள; பெருமாள் லோகோபவாத பரிஹாரார்த்தம் இதை வ்யாஜமாக ஏற்படுத்தி காட்டிலே போகவிட்டார். இந்தப்பிரிவில் தன்னுடைய பதிவ்ரதமடியாகவுண்டான பாரதந்த்ர்யத்தை வெளியபடுத்தினாள். 'நகல்வத்யைவ ஸௌமித்ரே ஜீவிதம் ஜாஹ்நவீஜலே। த்யஜேயம் ராஜவம்சஸ்ய ஸந்ததிர் பரிஹாஸ்யதி' (கங்கையைக்கடந்து இளையபெருமாள் வால்மீகிமுனிவர் ஆச்ரமத்தினருகில் ஸீதையைக்கொண்டு விட்டு ஸ்ரீராமனுடைய நியமனத்தைத்தெரிவித்து தானும் கனக்க க்லேசப்பட்டுக்கொண்டி

ருக்க அப்பொழுது ஸீதைசொல்லும் ஶ்லோகமிறே யிது. இதன் அர்த்தம், 'பர்த்தாவான சக்ரவர்த்தித்திருமகனிடத்தில் நின்று முண்டான ரகுவம்சஸந்தானமானது பர்த்தாவான சக்ரவர்த்தித் திருமகன் வம்சத்தில் இன்றிக்கே யொழியவொண்ணாது, என்று நான் இப்போது கங்காஜலத்தில் ப்ராணனை விடவில்லை. லக்ஷ்மணா இது உமக்கும் தெரியுமன்றோ' என்று கர்ப்பிணியான நானிப்போதே ப்ராணனை விட்டேனாகில், ஸந்தாநமே நசிக்கும். ப்ரஸவாநந்தரம் ப்ராணனை விட்டேனாகில் குற்றமுள்ளவளாகையாலன்றோ பிராணனை விட்டாளென்று தோஷம் த்ருடமாய் இந்த ஸந்தானம் ரகுவம்சத்திலின்றிக்கே ஒழியுமென்று தாத்பர்யம்.

இத்தால் ஆற்றாமையின் கனத்தால் முடியவேணுமென்று எண்ணமிருந்ததேயாகிலும், பெருமாள் நினைவைப்பின்சென்று தன் ப்ராணனை நோக்கிக்கொண்டிருக்கும்படியான பாரதந்த்ர்யத்தையே வெளியிட்டாள். பிறர்க்காகவே சரீரத்தை வைத்துக்கொண்டிருக்கிற பரதந்த்ரர்களுக்கு முடியவேணுமென்றிருந்தாலும் முடியப்போகாதே! 'மாளும் வகையறியேன் வல்வினையேன் பெண்பிறந்தே', என்றாழ்வாருமருளிச்செய்தார். 'பதிர்ஹி தைவதம் நார்யா: பதிர்பந்து: பதிர்குரு:। ப்ராணைரபி ப்ரியம் தஸ்மாத் பர்த்து: கார்யம் விஶேஷத:।' (பதி தான் ஆராதிக்கத்தகுந்தவன், ரக்ஷணம் பண்ணத்தகுந்தவன், ப்ராப்யன், ப்ராபகன், ப்ராணன்களினால் எப்பொழுதும் பர்த்தாவுக்கே ப்ரியம் செய்யவேணு) மென்றருளிச் செய்தாள்.

அநந்யார்ஹ-த்வம்

பகவானை யொழிந்த வஸ்துவுக்கு உரியதல்லாமை.

பகவான் அச்வமேதம் செய்யும்பொழுது, வால்மீகிமுனிவர் கட்டளையால் குசலவர்கள் ஸ்ரீராமாயணத்தைப் பாடிக்கொண்டு திரியாநிற்க, கான ரஸ மறிந்தவர்களை யழைத்து அவர்கள் கானத்தைக்கேட்டு, அவர்களைப் பிராட்டியின் பிள்ளைகளென்று அறிந்து பிராட்டியினிடத்தில் திருவுள்ளம் செல்ல, தூதுமுகத்தால் வால்மீகிமுனிவர்க்கும், பிராட்டிக்கும், தெரிவிக்க, பிராட்டி மஹர்ஷியைமுன்னிட்டு மஹாபரிஷத்தில் பெருமாள் முன்பே வந்து நிற்க, மஹர்ஷி பலகாலும் ஸீதையின் மாஹாத்ம்யத்தை வெளியிட, 'ஶபதம் ஸ்வஶுத்தி ப்ரத்யய கரணம்' ... பூர்வகமாக இவளைப்பெறவேணுமென்று பெருமாளருளிச்செய்ய, பிராட்டியும், 'யதோ

166722

தாதுமர்ஹதி' என்று, பாதிவ்ரத்யத்தநுகுணமாக அதோத்ருஷ்டியாய், பூமியில் தனக்கு அகல இடம் வேணுமென்று பூமியைப்பார்த்து, 'யதாஹம் ராகவாதந்யம் மநஸாபி ந சிந்தயே । ததா மே மாதவீ தேவீ விவரம் தாதுமர்ஹதி ॥' என்று மூன்று ச்லோகங்களால், சபதம் பண்ண, அவ்வளவிலே பூமியினின்றும் திவ்ய ஸிம்ஹாஸநம் தோன்ற, பூமிப்பிராட்டி ஸீதையை இரண்டுகைகளாலும் வாரியணைத்துக்கொண்டு கல்வரவு கூறி, ஆஸநத்திலெழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு போக, பிராட்டியும் ரஸாதலம் ப்ரவேசிக்க (வாஷ்டவ்யஷ்டி ஸவிஜ்ஞா திவ்யாஸீதா) என்று இடைவிடாமல் புஷ்பமாரிபெய்தது. இந்த மூன்றும் பிரிவில் அநந்யார்ஹத்வத்தை வெளியிட்டாள். இப்படித் தன்னை புருஷகாரமாக வரிப்பவர்களுக்கு ருசி விச்வாசம் உறைப்பு இவை உண்டாவதற்குச் சேதநர்களிடம் அநுக்ரஹத்துக்குக் காரணமான க்ருபையும், ஈச்வரனை வசீகரிக்கும்படியான பாரதந்த்ர்யாதிகளையும் விச்லேஷத்ரயத்தால் (மூன்று பிரிவுகளால்) வெளியிட்டாள். இக்குணங்களை வெளியிடுகைதான் இவற்றிற்குப் பயன். வேறுவிதமாய் அகர்மவச்யையாய் அநபாயிநீயாயிருக்கிற இவளுக்குப் பிரிவு உண்டாவதற்கு ப்ரஸக்தியில்லையிறே.

நிகமனம்.

ஆக இவ்வளவால் புருஷகாரத்துக்கு இன்றியமையாத மூன்று குணங்களும், அவைகளைத்தானே வெளியிட்டவிதமும் சொல்லப்பட்டன.

இப்படி பிராட்டி எம்பெருமானைப் போலவே ஈச்வரதத்வமென்றும் உபாயத்வமென, புருஷகாரதசை, ப்ராப்யத்வமென மூன்றிலும் பிரிவில்லாமலிருக்கிறுளென்றும், ஸர்வ வ்யாபிநீயென்றும், அவனுக்குப்போல் ஆவிர்பாவ திரோபாவங்களுண்டென்றும், எப்பொழுது திவ்யாத்மஸ்வரூபத்திலும், திருமார்பிலும் நித்யஸம்யோகம் உண்டாயிருக்கச் செய்தேயும், அவதாரத்தில் சேதநங்கள் பக்கலநுக்ரஹத்தால் தன்னிச்சையால் விச்லேஷம் ஏற்படுகின்றதென்றும், புருஷகாரத்தில் ருசிவிச்வாஸங்கள் உண்டாவதற்காகவே அம்மூன்று குணங்களையும் தானனுஷ்டித்துக் காட்டினுளென்றும் சொல்லப்பட்டது.

காடந்தேத்தி, வே. கோபாலாசாரியர்.

மதஸ்தாபந மசோதா.

(ம-ள-ள-ஸ்ரீ. ராவ்பஹதூர் டி. நம்பெருமாள் செட்டியார், ஷை மசோதா சென்னைச் சட்டசபையில் ப்ரேரணை செய்யப்பட்டபோது பேசியதிலிருந்து எடுத்த ஸங்க்ரஹம்.)

" இம்மசோதா திறமையுடன் அமைக்கப்பட்டது என்றே எண்ணுகிறேன். ஆயினும் இரண்டொரு விஷயங்களில் அபேக்ஷிதமான அளவில் அது ப்ரவ்ருத்திக்கவில்லை. 1863௵த்திய 20-வது சட்டத்தின் 1-முதல் 21-வரையிலுள்ள பிரிவுகளை வாசித்தால் தர்மஸ்தாபநங்களின் சொத்துக்களிற் சில இன்னும் ரெவின்யூ போர்டார் வசத்தில் இருந்து வருவதாகத் தெளிவாகின்றது. அவற்றின் வரும்படிகள் மதஸம்பந்தமல்லாத பொது விஷயங்களுக்கு உபயோகப்பட வேண்டியதாக விருந்தவை. புது மசோதாவின் கீழ் அவை கம்மிட்டியார் வசம் ஒப்படைக்கப்படவேண்டியவை. இந்த மாசோதாவின் 38-வது பிரிவின் ஷை ஸ்தாபநங்களின் மிகுதியான வருமானங்கள் அவ்விதம் விநியோகிக்கத்தக்கவை யாகின்றன.

வ்யாஜ்யங்களை ஒழிப்பது இம்மசோதாவின் நோக்கங்களில் ஒன்று. மதஸம்பந்த மல்லாதவிஷயங்களைப்பற்றி மட்டும் தாவா கிளம்புகின்றதென்பதில்லை. ஒரேஸம்ப்ரதாய ஸ்தர்களுக்குள்ளும் தகரார்கள் ஏற்பட்டு அதன் நிமித்தமாயுண்டாகும் வழக்குகள் புதுக்கமிட்டியாரின் மானேஜ்மெண்டிலும் தொடர்ந்து வரக்கூடு மாதலால் ஷை கமிட்டியின் அங்கத்தினர்களை திருத்தமுறையில் நியமிக்க வேண்டியது மிகவும் அவச்யம். என்னபிப்ராயத்தில் சாஸ்த்ரங்களில் நிபுணர்களான சில பண்டிதர்களாவது கமிட்டியில் ஸ்தானம் வஹிக்கவேண்டும். அது ஸாத்யப்படாவிட்டால் கீழ்கூறிய விவாதங்களைப் பைஸல்செய்யப் பண்டிதர்கள் அடங்கிய தனிக்கமிட்டி யொன்றை ஏற்படுத்த வேண்டும். இவர்களின் தீர்மானமே அவ்விஷயங்களைக்குறித்து முடிவானதாக இருக்கவேண்டும். பழைய அதாலத் கோர்ட்டுக்களில் இத்தகைய வழக்குகளில் சட்டஸம்பந்தமான அம்சங்களைத் தீர்மானிக்க உதவிபுரியப் பண்டிதர்களை நியமித்திருந்தது ப்ரஸித்தம். பிற்காலத்திலும் ஸர். டீ. முத்துஸாமி அய்யர் அவர்களும் மதஸம்பந்தமான சச்ச்ரவுகளைப்பற்றித் தீர்மானம் செய்யுமுன் தஞ்சாவூர் ஸ்ரீராஜ-சாஸ்த்ரிகளைப் பலஸமயங்களிலும் ஆலோசனை கேட்டார் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. பாஞ்சராத்ர வைகானஸ சாஸ்த்ரங்கள் ஆலயங்க

ளின் தர்மகர்த்தாக்கள் நிர்வாஹகர்கள் முதலிய கைங்கர்யபரர்கள் இன்ன யோக்யதை உடையவர்களாக இருக்கவேண்டும், இன்ன வ்ருத்தியங்களைச்செய்ய வேண்டும், என்ற முறைகளை விதிக்கின்றன. அர்சகர்கள் மிகக் கற்றவர்களா யிருந்தார்கள். அர்ச்சகன் ஹரியின் ஸ்வரூபமென்றே கருதப்பட்டான். இப்படிப்பட்டவர்கள் முன்போலவே இக்காலத்திலும் நியமிக்கப்பட்டால் கோவில்களில் சச்சரவுகள் வெகுவாய் உண்டாகாது. அஜ்ஞானத்தினால் வழக்குகள் கிளம்புகின்றன. இப்போது ஸமீபத்தில் திருவல்லிக்கேணியில் ஒரு உத்ஸவத்தில் எந்த அர்சகன் பூஜைசெய்ய வேண்டும் என்பதைப்பற்றி ஒருவழக்கு உண்டாயிற்று. அர்ச்சகர்கள் அவரவர்கள் முறைப்படி வேலைசெய்ய வேண்டுமல்லவா? ஒருவன் ஒருபாதி மாஸத்திலும் மற்றொருவன் மற்றொரு பாதி மாஸத்திலும் பூஜை செய்யவேண்டும் என்றும் ஏற்பாடு நமக்குத்தெரியுமே! சென்ற ப்ரும்மோத்ஸவமானது ஒரு மாதத்தின் முற்பகுதியின் மத்தியிலாரம்பித்துப் பிற்பகுதியின் மத்தியில் முடியும்படி நேரிட்டது. முதற்பகுதி முறைக்காரரான அர்ச்சகர் உத்ஸவத்தைத் துவக்கினர். சாஸ்த்ரமுறைப்படி ச்ரத்தையுடன் கோயிலில் கைங்கர்யம் செய்து உத்ஸவம் முடிவுபெறும் வரையில் ஸாவதானமாய் வேலைசெய்வதாக ப்ரதிஜ்ஞைசெய்து இவர் கங்கணம் கட்டிக்கொண்டார். இந்த உத்ஸவத்தின் இடையில் இரண்டாவது அர்ச்சகரின்முறை துவக்கிவிட்டது. ஆனதுபற்றித் தானே ஆராதனம் செய்யவேண்டு மென்றும் மீதி உத்ஸவத்தையும் தானே நடத்தவேண்டு மென்றும் இவர்பாத்தியம் கொண்டாடினர். ஆனால் முதல் அர்ச்சகர் கங்கணம் கட்டிக்கொண்டு ப்ரதிஜ்ஞைசெய்து விட்டபடியால், தானே உத்ஸவத்தை முடித்துவைக்க வேண்டியவரென்று வாதித்தார். இம்மாதிரி மற்றோர் தகராரும் ஸமீபகாலத்தில் உண்டாயிற்று. அது அர்ச்சகன் தப்தமுத்ராதாரணம் செய்து கொள்ளவேண்டுமா என்பதைப்பற்றியது. இதைப்பற்றி அபிப்ராய பேதங்களுண்டாய் மீதி ஸ்தலங்களில் வழக்குகள் வந்திருக்கின்றன. மற்றொரு சச்சரவு முண்டாயிருக்கிறது. அது உத்ஸவங்களில் வேதகோஷ்டியானது ஸ்வாமிக்கு முன்னே பின்னே செல்லவேண்டு மென்பதைக் குறித்தது. கமிட்டிகளுக்கு ஆலோசனை சொல்ல அவர்களுக்கு ஞானாவது ... ரம்பிலாவது ... பண்டிதர்களை நியமிக்க வகை ஏற்படுத்தினாலல்லது இம்மசோதாவின் வ்யாஜ்யங்களை ஒழிக்கவேண்டு மென்ற ... ... வேறுது. ... பாத்திரியவர்களுக்கே இவ்வித்யாஸங்களும் வழக்குக

ளும் தெரிந்த வகையால் இம்மசோதாவைத் தனிக்கமிட்டி ஆலோசிக்கும் ஸமயத்தில் கோவில் கமிட்டிகளில் பண்டிதர்கள் இடம் பெறும்படியான நியமங்களைச் செய்வாரென்று நம்புகிறேன்.

* * * * * *

“கடைசியாய்ச் சொல்லும் விஷயம் ஒன்று. யாத்ரிகள் அதிகமாக வந்துசேருகிற ஆலயங்கள், சுகாதார ஸம்பந்தமான சிலவுகளுக்காக அந்தந்த ஊர் நிர்வாஹ ஸ்தாபநங்களுக்கு (local bodies) ப் பணம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. யாத்ரிகள் ஆத்ம ஸம்ரக்ஷணார்த்தமாகப் புண்ய ஸ்தலங்களுக்குப் போகிறார்கள். ஆதலால் கோவிலின் ஐவேஜுகளைச் சரீரஸம்பந்தமான ஸௌகர்யங்களுக்காகச் சிலவிடுவது ஸரியல்ல. என் அனுபவத்தில் நான் ஸேவித்து வந்திருக்கும் ஆலயங்களில் யாத்ரிகள் கொடுக்கும் காணிக்கையானது அவற்றின் ஐவேஜை வ்ருத்திசெய்ததாகக் காணேன். கோவில் சிப்பந்திகளுக்கு மாதச்சம்பளம் கிடையாது. யாத்ரிகள் கொடுப்பதையே எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிக் கொடுக்கப்படும் பணம் அவர்களைச் சேருகிறதேயன்றி ஆலயத்தின் ஐவேஜுக்குச் சேருவதில்லை. ஆகையால் ஆலயங்களில் மிகுந்துகிடக்கும் தனத்தைப் பொது சுகாதாரம் முதலிய சிலவுகளுக்கு எடுத்துக்கொள்வதற்காக மசோதாவில் சொல்லப்பட்ட நியமத்தை நாம் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடாது. ....”

(மா-ா-ா-ஸ்ரீ செட்டியாரவர்கள் முதலில் கூறியுள்ளவை மிகவும் முக்கியமானவை. அவற்றை ஏன் வர்த்தமானப் பத்ரிகைகள் ரிபோர்ட்டு செய்யவில்லையோ! பத்ராதிபர்.)

(ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரய ஸாரம் - பண்டித பூஷணம் வித்வான் பகவத் விஷயம் ஸ்ரீ. உ. வே. சேட்லூர் நரஸிம்மாசார்ய ஸ்வாமியின் தமிழ் வ்யாக்யானத்துடன் - விலை ரூ. 6—8—0. வேதாந்த தீபிகை ஆபீஸிலிருந்து பெற்றுக்கொள்ளலாம்.)

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபை.

1921 - 1922 ம் வருஷத்திய ரிபோர்ட்டு.

சென்னப்பட்டணம் ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபையின் 1921 - 1922 ம் வருஷத்திய ரிபோர்ட்டு :—

வருஷ ஆரம்பத்தில் :—

முதல் வகுப்பு சந்தாதாரர்கள்	58
இரண்டாவது வகுப்பு சந்தாதாரர்கள்	266
சாசுவத மெம்பர்கள்	1
	325

வருஷ முடிவில் :—

முதல் வகுப்பு சந்தாதாரர்கள்	59
இரண்டாவது வகுப்பு சந்தாதாரர்கள்	292
சாசுவத மெம்பர்கள்	1
	352

மேற்குறித்த 352 - நபர்களைத்தவிர ஸபையின் போஷகர்களுக்கும் நிர்வாஹ ஸபையாரால் குறிக்கப்பட்ட பண்டிதர்களுக்கும் மடாதிபதிகளுக்கும் பாடசாலைகளுக்கும் வேதாந்ததீபிகை பத்திரிகை இனாமாக அனுப்பப்பட்டன. தவிரவும் சிலபத்திரிகைகளுக்கு மரியாதை முறைப்படி பதில் காபிகளாக தீபிகை அனுப்பப்பட்டன.

எக்ஸிகியூடிவ்போர்டு — போர்டாருடைய 6 - வது மீ’ய கூட்டத்திற்குப் போதுமான மெம்பர்கள் ஆஜராகாததினால் அந்தக் கூட்ட நடவடிக்கைகளை நிறைவேற்ற ஸாத்தியப்படவில்லை.

எக்ஸிகியூடிவ்போர்டுகமிட்டி — ஸபையின் காரியங்களை நடத்த கமிட்டியார் 11 - கூட்டம் கூடினார்கள். அவைகளில் மாஸாந்திரக் கணக்குகளைப் பரிசீலித்தும் ஸபையின் காரியங்களை நடத்தியும் வந்தார்கள்.

உபந்யாஸங்கள் — ஸபையின் தரப்பில் ஸ்ரீ. உப. கோலாப்பூர் எம். ஆர். ஸ்ரீனிவாஸய்யங்கார் ஸ்வாமியினுடைய பண்டின் உதவியினால் திருச்சினாப்பள்ளி ஜில்லாவில் அனேக கிராமங்களுக்கு வித்வான் ஸ்ரீ. உப. நெடுந்தெருவு ஸ்ரீனிவாஸய்யங்கார் ஸ்வாமிசென்று அவ்விடங்களில் உபந்யாஸங்கள் செய்த விவரம் வேதாந்த தீபிகையில் ஏற்கனவே அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த கோலாப்பூர் ஸ்வாமிக்கு நமது மதவிஷயத்தில் இருக்கும் ஊற்

றம் எவ்வளவு என்றால் நமதுஸபை ஒரு ஆச்ரமம் ஒன்றைத் தகுந்த ஸ்தலத்தில் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்றும் அந்த ஆச்ரமத்தில் விரக்தர் ஒருவர் எழுந்தருளியிருந்து நமது ஸம்பிரதாய ப்ரவசனம் செய்யவேண்டுமென்றும் அதற்காகத்தான் உடனே ஸபையாரிடத்திற்கு 1500 ரூ. அனுப்ப ஸித்தமாயிருப்பதாயும் அந்தத்தொகை உத்தேசகாரியத்துக்குப் போதாதபக்ஷத்தில் அதை தான் அதிகப்படுத்துவதாயும் தெரிவித்தார். நமது ஸபையின் கமிட்டியில் அவருடைய இஷ்டத்தை நிறைவேற்ற ஆகவேண்டிய காரியங்களை ஆலோசிக்கப்பட்டு வருகின்றது.

இது தவிர வேலூர் கிராமம் ஸ்ரீ. உப. ராகவய்யங்கார் ஸ்வாமி வித்வான் ஸ்ரீ. உப. இஞ்சிமேடு ரங்கநாதாசாரியர் ஸ்வாமிக்காக என்று ஏற்படுத்திய பண்டின் உதவியினால் ஷை பண்டிதர் ஸபையின் தரப்பில் வேலூர் நாமக்கல் முகனூர் கரூர் இந்த பிராந்தியங்களுக்கு எழுந்தருளி பத்து உபந்யாஸங்களை செய்தருளினார். ஷை உபந்யாஸங்களின் விவரம் உடனுக்குடன் தீபிகையில் பிரசுரம்செய்ய இடம்போதாத காரணத்தினால் பிரசுரமாகவில்லை. அவைகளை இனிவரும் ஸஞ்சிகைகளில் பிரசுரம் செய்யப்படும்.

ஸ்ரீ. உப. டில்லி ஸ்ரீனிவாஸய்யங்கார் ஸ்வாமி தன்னுடைய பண்டில் இங்கிலீஷ் பாதிரிமார்கள் தங்கள் மதக்கொள்கைகளைப் பரவச்செய்யும்பொருட்டு சிறுகைப்பத்திரிகைகளில் அச்சுப்போட்டு எங்கும் விநியோகித்துத் தங்கள் மதத்தைப்பரவச்செய்வது போல நமது ஸபையும் சிறுகைப்பத்திரிகைகளை அச்சிட்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களின் தற்கால நிலைமையைச் சீர்திருத்தி அவர்களின் தீனஸ்திதியை நிவர்த்திக்கும் பொருட்டு எல்லா ஸ்தலங்களிலும் விநியோகிக்கச் செய்யவேண்டுமென்று அபிப்ராயப்பட்டதின்பேரில் அவருடைய கோரிக்கையை நிறைவேற்றும் பொருட்டு சென்ற புரட்டாசிமீ’ய ஸஞ்சிகையில் அச்சிடப்பட்ட “ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸமூஹத்தின் தாழ்ந்த நிலைமையும் அதை முன்னுக்குக் கொண்டுவரும் உபாயங்களும்” என்னும் தலைப்பின் கீழ் அச்சிடப்பட்ட கைப்பத்திரிகைகள் 4000 - காபிகள் அச்சிடப்பட்டு அனேக இடங்களில் விநியோகிக்கப்பட்டன.

ஸ்ரீவேதாந்ததீபிகை — இதற்காக சாசுவதபண்டு ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று செய்த முயற்சி இன்னமும் நிறைவேறாமலிருக்கிறது. இதை ஸபையின் அங்கத்தினர்களும் தீபிகாபிமானிகளும் நிறைவேறும்படி செய்யவேண்டியது அவர்களைப் பொறுத்த கடமை.

வரவு சிலவுகள் :—

	ரூ.	அணா	பை.
வருஷாரம்பத்தில் கையிருப்பு	140	10	3
வரவு.			
1. சந்தா	1152	8	0
2. தபால் சார்ஜு வசூல் செய்தது	31	7	3
3. வேதாந்த தீபிகையைச்சேர்ந்த சிறு புஸ்தகங்கள் விற்பனை செய்ததில்	2	1	0
4. நோட்டீஸுகள் பிரசுரம் செய்ததில்	5	4	0
5. தீபிகையின் சாசுவத பண்டு	171	0	0
6. மஹாஸங்க பண்டிதர் ஸதஸ்ஸு	317	0	0
7. வேதாந்ததீபிகையின் ஸஞ்சிகைகள் விற்பனையில்	13	10	0
8. மஹாஸங்க அச்சுக்கூலி வரவு	8	4	0
9. உபந்யாஸங்கள் பண்டு	200	0	0
	2041	12	6

சிலவுகள்.

	ரூ.	அணா	பை.
10. தபாற்கூலி	24	5	3
11. தீபிகையின் தபாற்கூலி	122	13	9
12. புருப்பு படிக்கிறவருக்கு	18	0	0
13. மஹாஸங்க வித்வத் ஸதஸ்ஸு	310	11	6
14. தீபிகை அச்சிட்டது	544	12	6
15. தீபிகைக் கடுதாசி	157	10	6
16. தீபிகை பைண்டு செய்ய	12	0	0
17. தீபிகை கூலி	3	9	0
18. தீபிகை வண்டிக் கூலி	3	15	0
19. மஹாஸங்க தபாற்கூலி	1	1	6
20. சில்லரை சிலவுகள்	15	3	9
21. வியாஸ ஸம்மானம்	15	0	0
22. கடுதாசி வகைறு	8	1	6
23. அச்சுக்கூலி	15	0	0
24. பண்டிதர்களின் உபந்யாஸங்கள்	226	4	0
	1478	9	0
பாக்கி இருப்பு	563	3	6

ஸ்ரீ. உ.வே. கே. ஆர். இராமாநுஜ அய்யங்கார் ஸ்வாமி இந்த வருஷத்திய கணக்குகளைப் பரிசோதிக்கும்படி நிர்வாஹகமிட்டியாருடைய வேண்டுகோளின்பேரில் பரிசோதித்து ஸரியாயிருப்பதாக அவர் ரிபோர்ட்டு செய்தார். அந்த ரிபோர்ட்டு இதனுடன் அநுபந்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அவருடைய சிரமத்துக்கு கமிட்டியார் அவருக்கு வந்தனம் அளிக்கிறார்கள்.

வியாஸங்கள் — **1920 - 1921** - ம் ௵ய ஸ்ரீவண் சடகோப ஸ்ரீ ஆதிவண் சடகோப யதீந்திர மஹாதேசிகன் ஸம்மானம் ஸ்ரீ. உ.வே. சேட்லூர் ஸுந்தர ராகவாசாரியருக்குக் கொடுக்கப்பட்ட விவரம் சென்ற வருஷத்திய மாசி மீ௳ய தீபிகையில் பிரசுரம் செய்யப்பட்டது. 1921 - 22 ம் ௵த்தில் லக்ஷ்மீ தத்வத்தைக் குறித்தும் சுருதிகீதையைக் குறித்தும் இரண்டு வியாஸங்கள் எழுதும்படி வேதாந்த தீபிகையில் பிரசுரம் செய்யப்பட்டது. அவைகளில் முதன்மையான வியாஸம் எழுதுவோருக்கு ஸம்மானங்கள் அளிக்கப்படும்.

ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபை. மதிராஸ் எழும்பூர் 9 - 12 - 22. } பி. ஆர். கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயங்கார். டி. கோதண்டராம ஐயங்கார்.
காரிய தரிசிகள்.

சென்னை ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபையின்
காரியதரிசி அவர்களுக்கு.

ஐயா,

ஸபையின் எக்ஸிகியூடிவ் போர்டு கமிட்டியாரின் கோறிக்கைப்படி 1922-ம் ௵ செப்டம்பர் மீ௳ 30 இ௳ யோடு முடிவாகிய ஸபையின் 1921 - 22. ம் வருஷத்திய கணக்குகளைப் பரிசோதித்து அதின் பேரில் நான் செய்யும் ரிபோர்ட்டு:—

காரியதரிசியினால் வைக்கப்பட்டிருக்கும் வரவு சிலவு காயிதங்களைக் கணக்குகளுடன் செக்குசெய்து அவைகள் ஸரியாக வைக்கப்பட்டிருக்கும் விஷயத்தில் திருப்தி யடைந்தேன். மாஸாந்திர வரவு சில்வு கணக்குகளையும் செக்கு செய்ததில் அவைகளும் ஸரியா யிருப்பதாக ஏற்பட்டது.

ஷை வருஷத்தின் கணக்குகளைப் சோதிப்பதற்காக என்னை ஆடிட்டராக நியமித்து கவுரவப்படுத்தினதற்கு நான் கமிட்டியாருக்கு வந்தன மளிக்கிறேன்.

புரசைவாக்கம், 10-12-22. } (கையொப்பம்.) கே. ஆர். இராமாநுஜ அய்யங்கார்,

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபை, சென்னை.

பன்னிரண்டாவது வார்ஷிக மஹாஸங்கம்.

நடவடிக்கைகளின் ஸங்க்ரஹம்.

ஏற்கனவே ப்ரசுரம் செய்யப்பட்டிருந்தபடி ஷை மஹாஸங்கம், சென்னையில், கோவிந்தப்பநாயக்கன் தெரு 48-நெம்பர் ஸ்ரீமான் உப்புட்டூர் ஆழ்வார் செட்டியார் ராமாநுஜ கூடத்தில் நாளது மார்கழிமீ 12, 13, 14 - (டிஸம்பர்மீ 27,28,29) - ம் தேதிகளில் செவ்வனே நடைபெற்றது. திருமலை ஸ்ரீமன் மஹந்து அவர்களை அக்ராஸனம் வஹித்து மஹாஸங்கத்தை உபக்ரமிக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டதை அவர் அங்கீகரித்து ஷை மூன்று தினங்களிலும் ஸபையை அலங்கரித்தார்.

வைதிகர்களான வித்வான்களும், லௌகிகப்ரமுகர்களும், வைதிகர்களான மற்ற ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் திரள்திரளாக வந்திருந்து ஸபையை அலங்கரித்தார்கள். உபய கலையார்களும் ஏகோபித்து இதில் அந்வயித்து மஹாஸங்கத்தை நடத்தினது மிகவும் த்ருப்திகரமாயிருக்கிறது. இது வரையில் நடந்த மஹாஸங்கங்களிற் காட்டிலும் இவ்வர்ஷத்தில் உபயகலைகளிலிருந்தும் ஸேவைஸாதித்த வைதிகாக்ரேஸரர்களும், பண்டிதசிரோமணிகளும், லௌகிகப்ரமுகர்களும், மிக அதிகமாயிருந்தார்கள். அப்படியே மற்ற ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய ஸங்க்யையும், இதுவரையில் இவ்வளவிருந்ததில்லை. ராமாநுஜகூடம் முழுவதும் வெகு நெருக்கமாயிருந்தது. இந்தஸபை இப்படியே மேன்மேலும் வ்ருத்தியடைந்து பகவத்ராமாநுஜனுடைய ஸித்தாந்தம் திக்கெட்டும் புகழ் வாய்ந்து பரவும்படி ச்ரிய:பதியான நாராயணன் அநுக்ரஹிக்க வேண்டுமென்று ஸவிநயம் ப்ரார்த்திக்கிறோம்.

புதன்கிழமை மார்கழிமீ 12உ (டிஸம்பர்மீ 27உ)

மாலை 1-30 மணி முதல் ஸபையின் ப்ரதிநிதிகள் ஷை ராமாநுஜகூடத்தில் சேர ஆரம்பித்தார்கள். இரண்டு மணிக்குத் திருப்பதி ஸ்ரீமன் மஹந்து அவர்கள் மஹாஸங்கத்துக்குவந்துசேர்ந்தார். ஸத்காரஸபாத்யக்ஷரான ஸ்ரீ. உப. தி. ரங்காசார்யரும், கூட்டுக் கார்யதர்சியான ஸ்ரீ. உப. வ. வே. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்காரும், ஸ்ரீமான் உப்புட்டூர் ஆழ்வார் செட்டியாரும் மற்றும் அநேக ப்ரமுகர்களும் ஸ்ரீமஹந்துவை வரவேற்று மஹாஸங்கம் நடக்கவேண்டிய கூடத்துக்கு அழைத்துச்சென்றார்கள். ஸ்ரீமான் உப்புட்டூர் ஆழ்வார் செட்டியார் ஸ்ரீமஹந்துவுக்கு மாலையிட்டார்.

பிறகு ராவ்பஹதூர் ஸ்ரீ. உப. தி. ரங்காசார்யர் ஸபாப்ரதிநிதிகளுக்கு நல்வரவளித்து ஸ்ரீமன் மஹந்துவை ஸபையை உபக்ரமிக்கும்படி வேண்டிக்கொண்டார். அந்த வேண்டுகோளை அங்கீகரித்து ஸ்ரீமஹந்து ஸபையை உபக்ரமித்தனர்.

பிறகு "நம்நாட்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்குள் ஸமூஹ உணர்ச்சியை வ்ருத்திசெய்யவும், விசிஷ்டாத்வைத ஸித்தாந்தத்தையும் ஸ்ரீவைஷ்ணவ தத்வங்களையும் ப்ரவசனம் செய்து பரவச்செய்யவும் அவச்யமான ப்ரயத்னங்களை ஊக்கத்துடன் செய்யவேண்டுமென்றும்; அதற்காகப் பல இடங்களில் உபந்யாஸங்களைச் செய்வித்தும், வித்வான்களுக்கும் வித்யார்த்திகளுக்கும் த்ரவ்ய ஸஹாய முறைகளை ஏற்படுத்தியும் பாடசாலைகளுக்குப் பண உதவி செய்தும் மற்றும் அப்போதைக்கப்போது அவச்யம் என்றும் உசிதம் என்றும் தோன்றும் முறைகளை யவலம்பித்தும் தக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும் என்று இம்மஹா ஸங்கத்தாரால் தீர்மானிக்கப்படுகின்றது." என்னும் முதல் தீர்மானம் ஸ்ரீமான் ராவ்பஹதூர் T. நம்பெருமாள் செட்டிகாருவால் ப்ரேரிப்பிக்கப்பட்டு, ஸ்ரீ. உ. வே. எஸ். வரதாசார்யர் பி. ஏ. பி- எல். ஸ்வாமியால் ஆமோதிக்கப்பட்டு, திவான்பஹதூர் பி. பராங்குசம்நாயுடுகாருவினாலும், ஸ்ரீ. உப. எம். வி. ராமாநுஜாசார்யர் ஸ்வாமியாலும் அநுமோதிக்கப்பட்டு ஸபையோரால் ஒருமனதாய் அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

பிறகு ஸ்ரீ. உப. வித்வான் தேசி வரதாசார்யர் ஸ்வாமி 'விஷ்ணுபாரம்யம்' என்னும் விஷயத்தைப்பற்றியும் ஸ்ரீ. உப. வித்வான் புத்தங்கோட்டகம் ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர் ஸ்வாமி 'ஆதுநிக அத்வைதாபிமானம்' என்னும் விஷயத்தைப்பற்றியும் உபந்யஸித்தருளினார்கள். அதோடு அன்றுமாலை 5-50 மணிக்கு ஸபை கலைந்தது.

வியாழக்கிழமை, மார்கழிமீ 13உ (டிஸம்பர்மீ 28உ)

காலை 8-மணிக்கு யதுபடியும் ஸபை கூடிற்று. ஸ்ரீ. உப. வித்வான் காரப்பங்காடு சிங்கப்பெருமாள் ஸ்வாமி 'ராமாநுஜார்ய திவ்யாஜ்ஞை' என்னும் விஷயத்தைப்பற்றியும், ஸ்ரீ. உப. வித்வான் நவநீதம் க்ருஷ்ணமாசார்யர் ஸ்வாமி 'உபயவேதாந்தம்' என்னும் விஷயத்தைப்பற்றியும், ஸ்ரீ. உப. வித்வான் பாலதந்வி வெங்கடாசார்யர் ஸ்வாமி, பாரமைகாந்த்யம், என்னும் விஷயத்தைப்பற்றியும் உபந்யாஸங்கள் செய்தருளினார்கள். இதற்குமுன் ப்ரசுரம் செய்திருந்த ஸ்ரீமான் ராவ்பஹதூர் T. நம்பெருமாள் செட்டியாரவர்கள் பரிசைமுன்னிட்டு 'முக்தி ஸ்வரூபம்' என்னும் விஷயத்தைப்பற்றி எழுதப்பட்டிருந்த வ்யாஸங்களில் உத்தமம் என்று நிர்த்தாரணம் செய்யப்பட்ட வ்யாஸத்தை அதை எழுதின ஸ்ரீ. உப. வித்வான் வி. அநந்தாசார்ய ஸ்வாமி படித்தார். காலை 10—30 மணிக்கு ஸபை கலைந்தது.

மாலை 2—30 மணிக்கு மீண்டும் ஸபை கூடிற்று.

"சென்ற பனிரெண்டு வருடகாலமாய் இம்மஹா ஸங்கத்தின் அபிவேசங்களை ப்ரவர்த்திப்பித்து வரும் ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபையைப் பலப்படுத்தி அபிவ்ருத்தி செய்து அது தென் இந்தியாவில் விசிஷ்டாத்வைத மதத்தையும் ஸ்ரீவைஷ்ணவஸித்தாந்தத்தையும் ப்ரவசனம் செய்விப்பதற்கு ஸ்தாபனமாக ஆகும்படி." செய்யவேண்டுமென்று இம்மஹாஸங்கத்தில் தீர்மானிக்கப்படுகிறது என்னும் இரண்டாவது தீர்மானத்தை ஸ்ரீ. உப. எஸ். கோபாலஸ்வாமி அய்யங்கார் ஸ்வாமி ப்ரேரேபிக்க, ஸ்ரீமான்கள் நாதமுனிசெட்டியாரும், சேஷாசலம் முதலியாரும் ஆமோதிக்கஸ்ரீ. உப. எஸ். வாசுதேவாசார்யர் பி. ஏ., எல். டி. ஸ்வாமி அநுமோதிக்க ஸபையோர்கள் எல்லோரும் ஏகாபிப்ராயர்களாய் அதை அங்கீகரித்தார்கள்.

பிறகு ஸ்ரீ. உப. வித்வான் பகவத்விஷயம் பண்டித பூஷணம் நரஸிம்மாசார்யர் ஸ்வாமி 'ஆழ்வார்களின், ஈடுபாடு, என்னும் விஷயத்தைப் பற்றியும், ஸ்ரீ. உப. வித்வான் திருமழிசை தாத்தப்பய்யங்கார் ஸ்வாமி 'ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸம்ஸ்காரங்கள்' என்னும் விஷயத்தைப்பற்றியும்; ஸ்ரீ. உப. அன்பில், கோபாலாசார்யர் ஸ்வாமி M. A., B. L. 'ஸ்ரீவிசிஷ்டாத்வைதமும் அந்யோந்ய பாவமும்' என்னும் விஷயத்தைப்பற்றியும் உபந்யஸித்தார்கள். மாலை 5—40 மணிக்கு ஸபை கலைந்தது.

வெள்ளிக்கிழமை மார்கழிமீ 14உ (டிஸம்பர்மீ 29உ,)

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபையின்

அங்கத்தினர்களின் வார்ஷிக ஸங்கம்.

ஷை ஸங்கம் காலை 8 - மணிக்குக் கூடிற்று. கார்யதர்சியால் வர்ஷாந்த அறிக்கை படிக்கப்பட்டு அங்கத்தினரால் அங்கீகரிக்கப்பட்டது. பிறகு கீழ்க்குறிக்கப்பட்டிருக்கும் ப்ரகாரம் நிர்வாஹஸபை தெரிந்தெடுக்கப்பட்டது.

ஸபாத்யக்ஷர்.

1. ஸ்ரீ. உப. ராவ்பஹதூர் எஸ். ராமஸ்வாமி அய்யங்கார், பி. ஏ., பி. எல். மைலாப்பூர்.

ஸபாத்யக்ஷ ப்ரதிநிதிகள்.

1. ஸ்ரீ. உப. வ. வே. ஸ்ரீநிவாஸ அய்யங்கார், பி. ஏ., பி. எல்., பார்க்டவுன்.
2. ஸ்ரீ. உப. எஸ். ராஜகோபாலாசார்யர், மன்னார்குடி.
3. ஸ்ரீ. உப. எஸ். வரதேவாசார்யர், பி.ஏ., எல். டி., மாம்பலம்.

4. ஸ்ரீ. உப. தி. கோதண்டராமஅய்யங்கார், பி. ஏ., எம்.எல்., தஞ்சாவூர்.
5. ஸ்ரீமான் ராவ்பஹதூர் டி. நம்பெருமாள் செட்டியார், சேத்துப்பட்டு.

கார்யதர்சிகள்.

1. ஸ்ரீ. உப. எஸ். கோபாலஸ்வாமி அய்யங்கார், பி. ஏ., பி. எல். எல். எம்., மைலாப்பூர்.

2. ஸ்ரீ. உப. ஆர். ஸ்ரீநிவாஸராகவ அய்யங்கார், எம். ஏ., புரசைபாக்கம்.

உதவிகார்யதரிசி.

1. ஸ்ரீ. உப. கோமடம் ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார், கோமளேசுவரன்பேட்டை.

நிர்வாஹ ஸபையின் மற்ற அங்கத்தினர்கள்.

1. ஸ்ரீ. உப. வே. சேட்லூர் வித்வான் பகவத் விஷயம், பண்டித பூஷணம் நரஸிம்மாசார்யர், புரசைபாக்கம்.

2. ஸ்ரீ. உப. நடாதூர் ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர், பி. ஏ.,பி. எல்., (பத்திராதிபர், வேதாந்ததீபிகை) புரசைபாக்கம்.

3. ஸ்ரீ. உப. டி. வி. நீலமேகாசார்யர், பி. ஏ., பி. எல்., கீழ்பாக்கம்.

4. ஸ்ரீ. உப. பி. ஆர். க்ருஷ்ணஸ்வாமிஅய்யங்கார், பி.ஏ., பி.எல்., எழும்பூர்.

5. ஸ்ரீ. உப. கே. ராஜகோபாலாசார்யர், ஜார்ஜ் டவுன்.

6. ஸ்ரீ. உப. தி. திருவேங்கடாசார்யர், பார்க் டவுன்.

ஸபாப்ரவர்த்தகர்கள்.

மேற்குறித்த 15-திருநாமங்களும், சென்ற வருஷ ஜாப்தாவிலுள்ள மற்றையவர்களும்.

நியம (சட்ட) மாறுதல்கள்.

19. ஏ. விதியில் '2. நிர்வாஹஸபை' என்னும் பாராவுக்குப் பதிலாக கீழ்குறித்ததைச் சேர்த்துக் கொள்ளவும்:—

2. நிர்வாஹஸபை:—1. அக்ராஸனாதிபதி (ஸ்ரீவை. ஸி. ஸ. அத்யக்ஷர்); ii ஷை ப்ரதிநிதிகள் (ஸ்ரீ. வை. ஸி. ஸ. ஸபாத்யக்ஷ ப்ரதிநிதிகள்; iii கார்யதரிசிகள் (ஸ்ரீ. வை. ஸி. ஸபை. கார்யதரிசிகள்); iv உதவி கார்யதரிசி (ஸ்ரீ. வை. ஸி. ஸ. உதவி கார்யதரிசி; v - ம ஸாதாரண மெம்பர்கள்,

3 - வது உட்பிரிவு—இதை எடுத்துவிடவும்.

6 - வது உட்பிரிவு—'நால்வர்' என்பதற்குப்பதிலாக "ஐவர் என்று மாற்றிக்கொள்ளவும்.

இம் மாறுதல்கள் அங்கத்தினரால் அங்கீகரிக்கப்பட்டன.

'சென்றவருஷம் கார்யதர்சியாக இருந்து இந்த ஸபையின் கார்யங்களை நடத்திவந்த உ. வே. பி. ஆர். க்ருஷ்ணஸ்வாமி அய்யங்காருக்கு இந்த ஸபையார் தங்களுடைய க்ருதஜ்ஞதையை தெரிவிக்கிறார்கள்' என்னும் தீர்மானம் ஒருமனதாய் அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

மஹாஸங்கம்.

இதன் பிறகு காலை 8 - 25 க்கு ஸ்ரீ. உ.வே. நடாதூர் ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர், 'திவான்பஹதூர் வி. கே. ராமானுஜாசார்யருடைய பகவத்கீதை வ்யாக்யானத்துக்கு எதிர்மொழி' என்னும் விஷயத்தைப்பற்றியும், ஸ்ரீ. உ.வே. ஸ்ரீசைல சக்ரவர்த்தி 'ஸ்ரீவிசிஷ்டாத்வைத மத தத்வம்' என்னும் விஷயத்தைப்பற்றியும், ஸ்ரீ. உ.வே. வித்வான் ராயம்பேட்டை க்ருஷ்ணமாசார்யர் ஸ்வாமி 'அர்ச்சாவதாரம்' என்னும் விஷயத்தைப்பற்றியும், ஸ்ரீ. உ.வே. வித்வான் ஸுந்தரம் அய்யங்கார் 'ஸ்ரீவைஷ்ணவ மதத்தின் தற்கால நிலைமையும், அதன் சீர்திருத்தமும்' என்னும் விஷயத்தைப்பற்றியும் உபந்யஸிக்க அதன் பின்னர் காலை ஸபை கலைந்தது.

மத்தியானம் 2 மணிக்கு மறுபடியும் ஸபை கூடிற்று. ஸ்ரீ. உ.வே. மஹாமஹோபாத்யாயர் கபிஸ்தலம் தேசிகாசார்யர்ஸ்வாமி 'ஸ்ரீவிசிஷ்டாத்வைத மதத்தின் உத்கர்ஷம்' என்னும் விஷயத்தைப்பற்றி உபந்யஸித்தருளினர்.

3—மணிக்கு "மதஸ்தாபனங்களுடைய மிகுதி ஐவேஜுகளை அந்தந்த மடங்கள் ஸம்பந்தமான வித்யைகளைத் தவிர இதர விஷயங்களுக்கு உபயோகப்படுத்தவும், மடங்களின்மீது லௌகிக அதிகாரிகளை நியமிப்பதும், அவற்றின் உள் நடவடிக்கைகளின் நிர்வாஹங்களில் தலையிடவும் சட்டசபை மூலமாக அரசாங்கத்தார் ப்ரவ்ருத்திப்பது ந்யாயத்துக்கும் மத விஷயங்களில் ப்ரவேசிப்பதில்லை என்னும் ப்ரிட்டிஷ் ராஜாங்கத்தாருடைய கொள்கைக்கும் நேர் விரோதமாயிருக்கிறதென்றும் மத ஸம்பந்தமான விஷயங்களுடைய அபிவ்ருத்திக்கு மிகவும் தீங்கிழைக்கத்தக்கதென்றும், கக்ஷி ஜாதி வேற்றுமைகளினால் உண்டாகும் வைரத்தை வ்ருத்தி செய்யக்கூடியதென்றும் தென் இந்தியா ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அடங்கிய இந்த மஹாஸங்கத்தில் தீர்மானிக்கப்படுகிறது" என்னும் மூன்றாவது தீர்மானம். திவான்பஹதூர்

ஸ்ரீ. உ. வே. தி. த. ரங்காசார்யர் ஸ்வாமியால் ப்ரேரணை செய்யப்பட்டு, ஸ்ரீமான்கள் வி. ரங்கநாதம் செட்டியாராலும், உப்புட்டூர் ஆழ்வார் செட்டியாராலும், ராவ்பஹதூர் T. நம்பெருமாள் செட்டியாராலும் பம்பாயிலிருந்து வந்திருந்த இந்தியா சட்டஸபை மெம்பர் ஜாம்னுதாஸ் த்வாரகதாஸ் அவர்களாலும் ஆமோதன அனுமோதனங்கள் செய்யப்பட்டு ஒரே அபிப்ராயமாக நிறைவேற்றப்பட்டது. மேலும் இது விஷயமாகச் சட்ட சபைக்கும் சென்னை அரசாங்கத்துக்கும் இந்தியா அரசாங்கத்துக்கும் இத் தீர்மானத்தை யனுஸரித்து மஹஜர் அனுப்பவும், இந்தியாகார்யதர்சி (Secretary of State for India) க்குத் தந்தி அனுப்பவும் தீர்மானிக்கப்பட்டு, அதைநிறைவேற்றுவதற்காக, ஸ்ரீமான் T. எதிராஜமுதலியார், ஸ்ரீ. உ. வே. வ. வே. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார், ஸ்ரீ. உ. வே. எஸ். கோபாலஸாமி அய்யங்கார், இவர்கள் அடங்கிய ஒரு சிறு கமிட்டியும் ஏற்படுத்தப்பட்டது.

பிறகு 4 - 30 மணிக்கு ஸ்ரீ. உ.வே. வித்வான் இஞ்சிமேடு ரங்கநாதாசார்யர்ஸ்வாமி, 'ஸாத்விக த்யாகம்' என்னும் விஷயத்தைப்பற்றியும், ஸ்ரீ. உ.வே. தி. ஈ. சடகோபாசார்யர் பி. ஏ., பி. எல். 'ஸ்ரீவைஷ்ணவமதமும் ஸமூஹ ஊழியமும்' என்னும் விஷயத்தைப்பற்றியும், ஸ்ரீ. உ.வே. வித்வான் சேட்லூர் பகவத்விஷயம் பண்டிதபூஷணம் நரஸிம்மாசார்யர்ஸ்வாமி 'ராமானுஜ கூடங்கள்' என்னும்விஷயத்தைப்பற்றியும்உபந்யஸித்தருளினர்கள்.

இதன்மேல் ஸ்ரீமஹந்து அவர்களும், ராவ்பஹதூர் தி. ரங்காசார்யரும் தங்கள் முடிவுரைகளை மொழிந்தார்கள். இந்த மஹாஸங்கத்தை விமர்சையாக நடத்துவதற்கு இடம் கொடுத்து உபகரித்தும், ஸபைக்கு எழுந்தருளின ஸ்வாமிகளுக்கு மூன்று நாளும் விசேஷ ததீயாராதனையைசெய்தும் மற்றும் ஸபை நிர்விக்னமாக நடைபெறுவதற்கு வேண்டிய உதவிகளையும் செய்த ஸ்ரீமான் உப்புட்டூர் ஆழ்வார்செட்டியார் அவர்களுக்கு மாலையிட்டு அவருக்கு ஸபையோர் தங்களுடைய நன்றியைத்தெரிவித்தார்கள். பிறகு மூன்று நாளும் ஸபைக்கு வந்திருந்து அதை நடத்திவைத்தவரும், பண்டிதர்களுக்கு விசேஷ ஸம்மானம் செய்தவருமான ஸ்ரீமஹந்து அவர்களுக்கு வந்தனம் அளிக்கப்பட்டது. பிறகு உபந்யாஸம் செய்தருளின வித்வான்களுக்கும் ஸபையை அலங்கரித்த மற்ற வித்வான்களுக்கும் ஸம்மானங்கள் செய்யப்பட்டு மஹாஸபை முடிவுபெற்றது.

இவ்வர்ஷத்தில் வித்வத் ஸம்மானங்கள் வெகு விமர்சையாகச் செய்யப்பட்டது மல்லாமல், ஸ்ரீமஹந்து அவர்களுடைய கோறிக்கையின்படி அவரு

டைய ஸஹாயத்தினுல் உபய கலையார்களுக்கும் முறையே ப்ரதிநிதிகளாக வயோதிக வித்வான்களாகிய ஸ்ரீ. உப. வே. காரப்பங்காடு சிங்கப்பெருமாள் ஸ்வாமிக்கும், மஹாமஹோபாத்யாய ஸ்ரீ. உ. வெ. கபிஸ்தானம் தேசிகாசார்யர் ஸ்வாமிக்கும் தங்கப்பதக்கங்கள் (Medals) ஸம்மானிக்கப்பட்டன.

இந்த ஸூத்திய மஹா ஸங்கம் அநேக அம்சங்களில் விசேஷித்து த்ருப்தி கரமாக நடந்தது. இதுபோல் இனி எல்லாக்காலத்திலும் உபயகலையார்கள் அடங்கிய ஸ்ரீவைஷ்ணவ ரனைவரும் ஏகோபித்து அந்வயித்து ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸித்தாந்தத்தைப் பரவச்செய்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டு மென்றும், அதுவே இந்த ஸம்ப்ரதாய ப்ரவர்த்தகர்களான ஆழ்வார் முதலியவர்கள் திருவுள்ளத்துக்கு ஹ்ருதயங்கமாக இருக்கு மென்றும் நாம் சொல்வது அதிகமேயாகும்.

இப்படி இந்த ஸபை விசேஷ குதூஹலத்துடன் நடந்ததற்கு ப்ரதான காரணம் இந்த ஸபையின் ஸபாத்யக்ஷ ப்ரதிநிதிகளில் ஒருவராகிய ஸ்ரீ. உப. வ. வே. ஸ்ரீனிவாஸய்யங்கார் தம்முடைய அதிக நிர்ப்பந்தமான வேலைகளையும் நிறுத்திவிட்டு இதேகார்யமாக உழைத்ததே என்பதை இங்கு குறிப்பிடவேண்டியது மிகவும் அவச்யம். இது ஒருபுரம் நிற்க, இவரிடம் வேலை கற்றுக்கொள்ளுமவர்களும், கூட வேலை செய்பவர்களும், மற்றும் இவரிடத்தில் அந்வயித்தவர்களும் இந்த ஸபையின் கார்யத்தைத் தங்களுடைய சொந்தக்கார்யம்போலப் பார்த்து இதில் விசேஷ ஊக்கத்துடன் வேலை செய்தபடியினுல்தான் இந்த ஸங்கம் இவ்வளவு த்ருப்திகரமாய் நடந்ததாகையினுலே அவர்கள் விஷயத்தில் ஸபையார் தங்களுடைய நன்றியைத் தெரிவிக்கிருர்கள்.

இந்த மஹாஸங்கத்தில் நடந்த உபந்யாஸங்களின் விவரமும், மற்றைய தீர்மானங்களின் விஷயமாகப் பேசப்பட்ட விவரங்களும் விஸ்தாரமாகப் பின்னுல்மஹாஸங்கத்தின் நடவடிக்கைகள் என்று தனியாக ஸத்கார ஸபையாரால் ப்ரசுரம் செய்யப்படு மாகையால் அவற்றை இங்கு வழக்கம்போல் விஸ்தரிக்கவில்லை.

[illegible] ॥

ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸி. ஸபை.
சென்னை, 6-1-23.

கோபடம் ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார்.

உதவி கார்யதரிசி.

𑌹𑌰𑌿𑌃 𑌓𑌮𑍍.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑌾𑌰𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃.

𑌦𑍍𑌵𑌯𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌃.

[illegible]

ஸ்ரீரஹஸ்யத்ரய ஸாரார்த்த ஸங்க்ரஹம்.

இரண்டாவது த்வயாதிகாரம்.

என்று யாதொருவர் வர்ணிக்கிருர்களோ, அவர் மதத்தில், ஸமஸ்த ஹேய குணங்களுக்கும் விரோதியானதென்று நிரூபிக்கப்பட்ட ஸ்வரூபத்தை யுடைய பகவானுக்கு துக்கப்ரஸங்கமே யில்லையாதலால், தயையின் ஸ்வரூபமே அழிந்துபோகிறது. ‘ மனிதர்கள் வ்யஸநப்படும்போது தானும் மிகவும் துக்கப்படுவானுகிருன் ’ என்பது முதலியவை ஆச்ரிதர்களுக்குத் தன் விஷயத்தில் விசேஷமான ப்ரீதி உண்டாகும் பொருட்டு பகவான் செய்யும் துக்க அபிநயமாத்ரத்தைச் சொல்லுகின்றனவென்று எல்லா ஆசார்யர்களுடையவும் நிர்வாஹமாதலால் முதற்கூறிய தயா லக்ஷணமே ஸ்ரீபாஷ்யகாரரால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது என்று அறியத்தக்கது. ஸ்வாமித்வமாவது ஸர்வத்துக்கும் சேஷியாயிருத்தல் இது முன்பே உரைக்கப்பட்டது. மஹானுனவன் அற்பர்களோடு இடைவிடாமல் கூடியிருத்தல் ஸௌசீல்யமெனப்படும். வாத்ஸல்ய மென்பது ஆச்ரிதர் பக்கலில் தோஷத்தைப் பாராமலிருத்தல். ‘ ஹே வரத ! யாதொரு காரணத்தினுல் பக்தர் விஷயத்தில் தேவரீர் தோஷத்தைப் ஒருக்காலும் கவனிப்பதில்லையோ ’, என்று சொல்லப்பட்டதிறே ! ஸர்வஜ்ஞனை பகவானுக்குத் தோஷதர்சனமில்லை யென்னும் வார்த்தை, தோஷத்தைப் பார்ப்பதும் அதைப்போக்குவற்குபயுக்தமானது என்பதை ஜ்ஞாபகபடுத்துவதற்காகவாதலால் ஒரு விரோதமுமில்லை. ஆச்ரிதர்களுடைய தோஷங்கள் கவானுக்கு போக்யமாயிருத்தல் வாத்ஸல்யம், என்று லக்ஷணம் சொல்லுகிறவர்களுக்கு பகவதபசாரங்களை

விஶேஷஸாபேக்ஷத்வே இத்யாதி³ரயம் ப்ரவாஹ: ஸர்வைரபி ஸித்³தா⁴ந்திபி⁴ரப்⁴யுபக³ந்தவ்ய: । அத ஏவ வைஷம்ய நைர்க்⁴ருண்யாதி³கம் பரிஹ்ரியதே । ஏவம் ப⁴க³வத: க்ருபாஸ்வரூபஸ்ய நித்யஸித்³த⁴த்வாத் அநந்யாபேக்ஷதி நிர்ஹேதுகத்வம் । தஸ்யா ஏவ க்ருபாயா: ப்ரவ்ருத்திவிஶேஷ: கார்யத்வாத் காரணவிஶேஷஸாபேக்ஷ இதி ப்ரவ்ருத்திவிஶேஷாபேக்ஷயா ஸஹேதுகத்வம் । காதா³சித்கஸ்யாபி கஸ்யசித் ஹேத்வபா⁴வே தஸ்ய காதா³சித்கத்வம் வ்யாஹந்யேத । ஸ்வபா⁴வவாதே³ பரிக்³ருஹீதே ஸர்வஶாஸ்த்ர வ்யாகோப: । ஸார்வத்ரிகோ வ்யாகா⁴தஶ்ச ப்ரஸஜ்யேத । அத: க்ருபாயா: ஸ்வரூபேண நிர்ஹேதுகத்வம் ஸம்ஸர்க³த: ஸஹேதுகத்வம் । அநயைவ தி³ஶா பரஸ்பரவிருத்³த⁴வத³வபா⁴ஸமாநாநாம் ப்ரமாணவசஸாம் ப்ராமாணிகாசார்ய வசஸாம் சாவிரோத⁴: ப்ரதிபத்தவ்ய:—இதி

அத்ர சரணஶப்³தே³ந தா³ஸஸ்ய ஸ்வாமிவிஷயே சரணக்³ரஹணமேவ ஸமுசிதமிதி ப்ரகாஶ்யதே । ந ஹி ராஜப்⁴ருத்யா ராஜகரக்³ரஹணேந

இத்யாதியான இந்த ப்ரவாஹமானது எல்லா ஸித்தாந்திகளாலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட வேண்டியதாயிருக்கிறது. இதனால் தான் பகவானுக்கு பக்ஷபாதம் தயையின்மை முதலியவை பரிஹரிக்கப்படுகின்றன. இந்த ப்ரகாரமாக பகவத் க்ருபையின் ஸ்வரூபம் நித்ய மானதாலும் வேறுகாரணத்தின் அபேக்ஷயில்லை யென்பதினாலும் நிர்ஹேதுகத்வம் ஸித்திக்கிறது. அதே க்ருபையின் ப்ருவ்ருத்தி விசேஷமானது (ஒன்றைச்செய்வது) ஓர் கார்யமாகையால், காரணமொன்றை யபேக்ஷிக்கிற தென்று, அந்த ப்ரவ்ருத்தியை யபேக்ஷித்து ஸஹேதுகத்வமாகிறது. ஓர் ஸமயத்தில் தானே உண்டாகிற ஒருவஸ்துவுக்கு ஹேதுவில்லை யென்றால், ஒரு ஸமயத்தில் உண்டாவதென்பதும் அதற்கில்லையாகும். ஸ்வபாவத்தில் உண்டாகிற தென்னும் வாதத்தை ஒப்புக்கொண்டால் ஸர்வசாஸ்த்ரங்களும் விரோதிக்கும்; ஸர்வவிஷயங்களிலும் விரோதங்களும் ப்ரஸங்கிக்கும். ஆகையால் க்ருபைக்குஸ்வரூபத்தில்நிர்ஹேதுகத்வமும், உபகரிக்கும்போது ஸஹேதுகத்வமும் ஸித்தம். இந்த மார்க்கத்தினாலேயே பரஸ்பரம் விரோதம்போல் தோன்றும் ப்ரமாண வசனங்களுக்கும் ப்ராமாணிகர்களான ஆசார்ய வசனங்களுக்கும் விரோதமில்லாமலிருப்பது அறியத்தக்கது.

இங்கு சரண சப்தத்தினால் தாஸனுக்கு ஸ்வாமி விஷயத்தில் திருவடியைப் பிடிப்பதே மிகவும் உசிதமென்பது ப்ரகாசப்படுத்தப் படுகிறது.

ஸ்வாபி⁴லஷிதார்த²ம் ப்ரார்த²யந்தே । அநதிலங்க⁴நீயம் ஹி விஶேஷேண சரணக்³ரஹணம் இத்யேதத³த்ர பா⁴வநீயம் । ததா² ச, 'நஜாது மாது: சரணௌ ஜிஹாஸதி' இதி யாமுநாசார்யைரபி⁴ஹிதம் । கிஞ்ச மாதுரங்கா³ந்தராதி³ஷ்வபி ஸத்ஸு ஸ்தநந்த⁴யஸ்ய மாது: ஸ்தநயோரேவோபஜீவ்யத்வம் ஏவம் ஶரணாக³தஸ்ய ப⁴க³வச்சரணாரவிந்த³யோரேவ உஜ்ஜீவநார்த²ம் ஆஶ்ரயணீயத்வம் ப்ரகாஶயதி சரணஶப்³த³: । ஶ்ருதிரபி 'விஷ்ணோ: பதே³ பரமே மத்⁴வ உத்ஸ:' இதி ।

அத்ர ஶரணஶப்³தே³ந உபாயத்வம் உச்யதே । அத்ர சரணயோ: உபாயத்வாபி⁴தா⁴நம் சரணவிஶிஷ்டப⁴க³வத உபாயத்வே பர்யவஸ்யதி । அயம் ச ந்யாய: உபாய விஶேஷணதயா உபாதீ³யமாநேஷ்வந்யேஷ்வபி கு³ணேஷு த்³ரஷ்டவ்ய: । அதோ த்³வாவபி நோபாயத்³வித்வப்ரஸங்க³: ॥

ராஜஸேவகர்கள் ராஜாவின் கையைப்பிடித்துத் தாமபேக்ஷிக்கும் விஷயத்தை ப்ரார்த்திப்பதில்லையிறே! 'திருவடியைப் பிடித்தால் அது மிகவும் விலக்கவொண்ணாத தல்லவா' என்று மர்த்தத்தை இங்கு அறியவேண்டும். அப்படியேதான் 'ஒருக்காலும் தாயின் கால்களை விடுவதில்லை' என்று ஸ்ரீயாமுனாசார்யராலும் சொல்லப்பட்டது. மேலும், மாதாவுக்கு ஹ்ருதயம் முதலான வேறு ப்ரதேசங்களிருக்கச்செய்தேயும், பால்குடிக்கும் குழந்தைக்கு ஸ்தநங்களே உபஜீவ்யங்களாகிறாப்போல், சரணமடைந்தவனுக்குப் பாதாரவிந்தங்களே உஜ்ஜீவனார்த்தமாக ஆச்ரயிக்கத் தக்கவைகள் என்று இவ்வர்த்தத்தைச் சரணசப்தம் ப்ரகாசிப்பிக்கிறது. ச்ருதியிலும் 'ஸர்வோத் க்ருஷ்டமான விஷ்ணுவினுடைய திருவடிகளில் தேனின் பெருக்கு உண்டாகிறது' என்று சொல்லப்பட்டது.

இதில் ஶரண சப்தத்தினால் உபாயத்வம் சொல்லப்படுகிறது. இங்கு சரணங்களை உபாயமாகச்சொன்னது சரணங்களையுடைய பகவானே உபாயம் என்னும் அர்த்தத்தில் முடிகிறது. உபாய விசேஷணங்களாக உபயோகிக்கப்பட்ட பகவத் குணங்களிலும் இந்த ந்யாயம் துல்யமாக இருப்பது இவ்வர்த்தத்தால் அறியத்தக்கது. இங்கும் உபாயங்கள் இரண்டென்பதற்கு ப்ரஸங்கமில்லை.

[illegible]

'ப்ரபத்யே' (அடைகிறேன்) என்று மஹாவிச்வாஸம் சொல்லப்படுகிறது. ப்ர என்பதினால் அதிகமாக இருக்கை சொல்லப்படுகிறபடியினால் [illegible] அர்த்தமுள்ள பத என்னும் தாதுவினாலும், [illegible] என்றர்த்தமுள்ள பகுதிகள் புத்தி என்னும் அர்த்தத்தை யுடையவைகள் என்னும் ந்யாயத்தால் புத்தியைச் சொல்வதினாலும், அந்தப் புத்தியும் ஒரு நிச்சய ரூபமாகையினாலும், அதுவும் விச்வாஸத்தில் முடிவுபெறுவதாலும், இவ்வர்த்தம் கூடும். இதனால் சொல்லிற்றாயிற்றென்னென்னில்:— பகவானுடைய இரண்டு சரணாரவிந்தங்களே சரணம் என்று புத்தியினால் தீர்மானித்து ப்ரார்த்தனையை முன்னிட்டு பரத்தை ஸமர்ப்பிக்கிறேன்— என்பது. ந்யாஸமும் (ஸமர்ப்பிப்பதும்) புத்திரூபமிறே! அது [illegible] விச்வாஸத்தை மாத்திரம் சொல்லுகிறதென்றால், '[illegible] [illegible]', '[illegible] ஆத்மீயங்களினுடையவும் [illegible] ந்யாஸமல்லவோ ஆத்மநிக்ஷேபம் (ஸமர்ப்பணம்) என்னப்படுகிறது', 'ஆகையால் ந்யாஸமென்பது இந்தத் தபஸ்ஸுகளுக்கெல்லாம் மேற்பட்டது' என்றார்கள்', என்றர்த்தமுள்ள ப்ரமாணங்களெல்லாம் அர்த்தமில்லாதவைகளாகின்றன. 'த்வயத்தின் அர்த்தம் விச்வாஸம்' என்ற ஆசார்யவசனத்துக்கும் ந்யாஸபர்யந்தமான விச்வாஸத்தில் தாத்பர்யம். இல்லாவிட்டால் '[illegible] ஆசார்யர்களால் உமக்குப் பராமக்கப்பட்டேன், [illegible] என்னும் வார்த்தையையும் சொன்னேன்' என்றர்த்தமுள்ள [illegible] [illegible] விரோதிக்கும். இப்படியாலேயே ப்ரபத்யே என்னும் சப்தம் உயர்ந்த ஜ்ஞாநரூபமான பரந்யாஸத்தையே முக்கியமாக ப்ரதிபாதிக்கின்றதென்று

[illegible]

அத்ர ச ஸ்ரீமந்நாராயண ஶப்தாப்யாம் ஶக்ரமவக [illegible]

[illegible]

பிக்கின்றதென்று சிலர் சொன்னார்கள். தானேயாவது, தன்னாசார்யனாலேயாவது இப்படித் தன்னை ரக்ஷித்துக்கொள்ளும் பொருட்டு பரந்யாஸம் அவச்யம் செய்யப்படவேண்டுமென்றதாயிற்று.

தன்மையாகச் சொல்லியிருப்பதினால் ப்ரபதநம் பண்ணுகிற புருஷன் சொல்லப்படுவதால் அவனதிகாரமான ஆகிஞ்சிந்யமும் (போக்கற்று நிற்கும் நிலையும்) அனுஸந்தானம் செய்வதாகிற கார்பண்யாநுஸந்தாநமாகிற அங்கமும் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிறது. இதனாலேயே ப்ர என்னும் சொல்லினால் ப்ராதிகூல்யவர்ஜநமும், ஆனுகூல்ய ஸங்கல்பமும் ஸ்ரீமத் என்னும் பதத்தினாலும், [illegible] [illegible] புலப்படுகின்றன. மஹாவிச்வாஸமும் ப்ர என்னும் பதத்திலும் உருபோடுகூடிய பத என்னும் பகுதியில் சொல்லப்படுகிறது. அதிலேயே அதினர்த்தத்தாலும் கோப்த்ருத்வ வரணமும் ([illegible]), பரந்யாஸமுங்கூட ஸித்திக்கிறது. கோப்த்ருத்வ வரணமும் [illegible] உத்தமமான புத்தி விசேஷமாதலால் இதுகூடும். உத்தம புருஷனில் (தன்மையில்) கார்ப்பண்யமும் ஆகிஞ்சன்யமும் சொல்லப்படுகிறது. '[illegible] தர்மநிஷ்டனல்லன்' என்றர்த்தமுள்ளது முதலான ஸ்ரீயாமுனாசார்யருடைய [illegible] த்தினால் இதினுடைய அர்த்தம் உரைக்கப்பட்டிருப்பதினாலும் அறியத்தக்கது.

எனவே பூர்வகண்டத்தில் அதிகாரத்தோடும் அங்கங்களோடும் கூடிய ப்ரபதநம் ஸித்திக்கிறது.

இங்கு ஸ்ரீமத், நாராயண, என்றவிரண்டு பதங்களினால் (ப்ரபத்யனுஷ்டானத்திற்கு விரோதிகளான) ஐந்துவித ஆக்ஷேபங்களுக்கு மூலங்களான

[illegible]

ஐந்து காரணங்களும் நிராகரிக்கப்படுகின்றன. ஆசார்யரால் இவ்விதம் சொல்லப்பட்டது. அதாவது :—‘(சரணாகதி) செய்யப்படவேண்டியது ஒருதடவைதான். அதனால் பாபங்கள் முழுவதும் நாசமடைகின்றன. என்ன ஆச்சரியம்! அம்மட்டிலில்லாமல், ப்ரும்மா ஈசானன் முதலியவர்களுக்கும் கிடைக்க மிகவரியதான பரமபதமும் அப்பொழுதே ப்ராப்யமாய் விடுகிறது (கிடைத்துவிடுகிறது). ஹே ரங்காதீசா! உம்மிடத்தில் பரந்யாஸம் பண்ணுகிறவர்களுக்கு மஹாவிச்வாஸத்துக்கு விரோதிகளான ஆக்ஷேபங்களைப் பற்றிய சிந்தனையை லக்ஷ்மீபதியாயிருப்பதினால் உம்முடையதாகிய மனோஹரமான நாராயணத்வம் ஒழித்துவிடுகிறது!’ — என்று. ஶ்ரிய: பதித்வத்தோடு இணைந்திருக்கும் பகவத் குணங்களினால் கீழ்கூறிய ஆக்ஷேபங்களுக்குக் காரணங்கள் போக்கப்படுகின்றன என்றர்த்தம். அதெங்ஙனேயென்றால் :— பகவான் பரமகாருணிகனாகையினால் ப்ரபத்தி ஒருதடவைதான் செய்யப்படவேண்டுமென்பதில் தோஷமில்லை. தன் ப்ரயோஜனத்தையபேக்ஷிக்காமல் அயலாருடைய துக்கத்தைப்போக்க விரும்புவதல்லவோ க்ருபையென்னப்பட்டது. ஸ்வாமியானதால் தனக்குச் சேஷபூதர்களான நம்மைத்தானே ரக்ஷிக்கவேண்டி வருகிறான். ஸுசீலனானபடியால் நம்முடைய தாழ்ந்த நிலைமையைப் பார்க்கிறானில்லை. மஹான்களாக இருந்தும் தாழ்ந்தவரோடு இடைவிடாமற் கூடியிருப்பதை யல்லவோ ஸௌசீல்யமென்றது! வாத்ஸல்ய குணத்தையுடையவனாகையால் நமது தோஷத்தையும் பார்க்கிறதில்லை. ஸ்வயமாகவே ஸர்வஜ்ஞனாயிருக்கும் பகவான் நமது

(இன்னும்வரும்)

ஆவணக்காப்பக ...
சென்னை-600 008.
18·6·72

ஶ்ரீ வைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபை.

1922ஸு டிஸம்பர் சந்தாவரவு ஜாபிதா.

ஶ்ரீ. உப.	தி. வி. ஶ்ரீநிவாஸ அய்யங்கார், ஈரோடு	...	3	0	0
,,	ஶ்ரீராமதேசிக ஐயங்கார், ஶ்ரீவில்லிபுத்தூர்	...	3	0	0
,,	வி. எஸ். கோபாலஸாமி அய்யங்கார், உடுமலைப்பேட்டை	...	3	0	0
,,	கே. ரங்கஸாமி அய்யங்கார், தஞ்சாவூர்	...	3	0	0
,,	மாணிக்கம் அய்யர், ஷோரனூர்	...	3	0	0
,,	சேஷ அய்யங்கார், மஸூலீபட்டணம்	...	3	0	0
,,	ஆர். க்ருஷ்ண அய்யங்கார், திருவெண்ணெய் நல்லூர்	...	3	0	0
,,	கே. எஸ். ஸௌந்திரராஜ ஐய்யங்கார், மதுரை	...	3	0	0
,,	கே. ஜி. வெங்கடவரதாசாரியர், ஜயங்கொண்ட சோழபுரம்	...	3	0	0
,,	ஏ. டி. நரஸிம்மாசார்யர், சொரையூர்	...	2	4	0
,,	ஸௌந்திரராஜ ஐயங்கார், எழும்பூர்	...	3	0	0
,,	ஏ. ராகவாசாரியர், கும்பகோணம்	...	3	0	0
,,	காந்தய்யங்காரு, மசூலிப்பட்டணம்	...	3	0	9
,,	ராவ் ஸாஹெப். ஶ்ரீனிவாஸ ராகவாச்சாரியர்	...	3	0	0
,,	வீ. ஶ்ரீனிவாஸாச்சாரியர், ஜார்ஜ்டவுன்	...	2	0	0
,,	திவான்பஹதூர் டி. டி. ரங்காச்சாரியர் திருவள்ளூர்	...	5	0	0
,,	வி. எஸ். அனந்தாச்சாரியர், திருப்பதி	...	3	0	0
,,	எம். எஸ். ரங்கஸாமி ஐயங்கார், காங்கயம்	...	3	0	0
,,	அனந்ததேசிகாச்சாரியர், புதுச்சேரி	...	3	0	0
,,	வி. கே. ஶ்ரீனிவாஸ ஐயங்கார் மதனப்பள்ளி	...	3	0	0
,,	எஸ். எஸ். லக்ஷ்மிநரஸிம்மய்யங்கார், குன்னூர்	...	3	0	0
,,	டி. ராமஸ்வாமி ஐயங்கார், வெட்டார்	...	3	0	0
,,	எம். எஸ். கிருஷ்ண ஐயங்கார், சின்னதாராபுரம்	...	3	0	0
,,	ஆர். கோபலஸ்வாமி ஐயங்கார், எழும்பூர்	...	3	0	0
,,	வி. பரவாஸுதேவ ஐயங்கார், கிருஷ்ணகிரி	...	3	0	0
,,	எஸ். ரங்கஸாமி ஐயங்கார், கரூர்	...	3	0	0
,,	வி. வி. சங்கரய்யர், திருச்சி	...	3	0	0
,,	டி. குமாரஸ்வாமி செட்டியார், சேலம்	...	3	0	0
உப.	கே. சம்பகேச அய்யங்கார், திருவல்லிக்கேணி	...	3	0	0
,,	டி. ஈ. பார்த்தஸாரதி ஐயங்கார் தர்மபுரி	...	5	0	0
,,	பி. ஏ. ஶ்ரீனிவாஸாச்சாரியர், தவளேசுவரம்	...	3	0	0
,,	எம். ஆர். கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயங்கார், மன்னார்குடி	...	3	0	0
,,	வி. வி. வெங்கட்ரமண ஐயங்கார், கோயமுத்தூர்	...	5	0	0
,,	ஆர். ஶ்ரீனிவாஸ வரதாச்சாரியர், வாலாஜாபேட்டை	...	3	0	0
,,	வி. சக்கிரவர்த்தி ஆச்சாரியர், வடுவூர்	...	3	0	0
,,	வி. ராகவஐயங்கார், கரூர்	...	3	0	0
,,	பண்டிதர் வி. கிருஷ்ணமாச்சாரியர், நுங்கம்பாக்கம்	...	3	0	0
,,	எஸ். சக்கிரபாணி ஐயங்கார், சித்தம் மதுரை	...	3	0	[illegible]